

ORBUL BARTIMEU - 2

Îți mulțumesc, frate. Puteți să vă așezați. Sunt bucuros pentru că pot să fiu în seara aceasta aici. De curând am vorbit cu soția mea și i-am spus: „Ar trebui să fii aici, scumpo!” Desigur, ea trebuie să aibă grijă de copii, iar ei sunt la școală. Eu i-am mai spus: „Aici, în Texas și Louisiana, am avut ocazia să cunosc unii din cei mai cumsecade și minunați oameni din lume.” Mi-ar fi plăcut să pot merge acasă cu fiecare dintre voi. Desigur, la micul dejun am fi mâncat niște griș dulce. Aceasta este bine.

Fasole, mazăre, mămăligă, nu este nimic mai bun din câte știu eu... Acestea sunt bune. Dragostea lui Dumnezeu face lucruri ciudate pentru noi, nu-i așa? Dragostea lui Dumnezeu ne constrânge inimile și ne leagă, ne unește așa cum nu o poate face nimeni altcineva. Mâine seară este încheierea acestei campanii și trebuie să-i întâlnesc pe mulți dintre frați. Este una din campaniile la care nu-mi place să mă gândesc că se termină. Toți ați fost atât de drăguți.

Mama mea era din Paris, Texas, deci, presupun că pe undeva, sunt și eu puțin din Texas. Aveți un ținut frumos, dar ceea ce „sfințește locul”, cum se spune, sunt oamenii care trăiesc aici. Când se vorbește despre ospitalitatea din Sud și te gândești la Louisiana, Georgia sau Alabama, îți dai seama cât este de adevărat!

În seara aceasta, l-am rugat pe fratele Moore să vorbească puțin în locul meu, ca să nu mai fiu nevoit să predic. Aseară am ascultat o povestire puțin dramatică și mă gândesc că am putea avea și în seara aceasta una, înainte de a ne ruga pentru bolnavi. Apoi, dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară aș vrea să vorbesc din nou. Vom citi un text și pe baza lui vom avea predica de la încheierea acestei campanii.

Sunt bucuros pentru că dragostea lui Dumnezeu ne îngăduie să ajungem departe, cu adevărat departe, așa că vedem lucruri pe care înainte nu le-am văzut. Uneori, adunările ca aceasta au o influență deosebită asupra oamenilor și îi ajută să-și facă o imagine a ceea ce înseamnă Dumnezeu. Eu cred că aceasta îi ajută pe oameni.

În seara aceasta doresc să aștept până când voi începe să

mă rog pentru bolnavi, dar mai întâi mă voi ruga peste aceste batiste, bucăți de haine sau ce mai este aici. Dacă nu ați avut să puneți una aici, puteți cere și vi se va trimite gratuit. Noi nu luăm bani pentru nimic. Chiar și cărțile noastre sunt tipărite de altcineva. Ele pot fi cumpărate cu patruzeci de cenți; luăm acești bani pe ele ca să putem comanda altele, dar nu facem profit din ele. Le-am spus băieților că dacă vine cineva care nu are bani, dar dorește s-o aibă, să-i fie dată gratuit. Înțelegeți? Aceste cărți sunt tipărite de Julius Stadslev, de fratele Lindsay și de alții, și pot fi achiziționate cu patruzeci de cenți. Cred că acesta este prețul.

Noi nu avem cerem bani, acest lucru nici nu intră în discuție. Deloc! Zilele trecute am vorbit cu un predicator și el m-a întrebat:

„Care este programul tău financiar? Câți bani trebuie să avem ca să vii la noi?”

„Nimic”, am răspuns eu.

„Dar cu ce te ocupi ca să poți trăi?”

„De obicei, la sfârșitul serviciului, oamenii oferă ceva din dragoste. Dacă oamenii simt că vor să facă aceasta, este în ordine, iar dacă nu, este bine și așa.” Dacă aceste daruri nu vor acoperi cheltuielile, pentru că sunt puse la cheltuieli, trimitem nota de plată acasă, și biserica mea va plăti totul...

Eu nu voi permite niciodată ca vreunul dintre cei care sunt cu mine, să ceară sau să cerșească bani. Dacă se va ajunge vreodată la așa ceva, înseamnă că este timpul să mă retrag și să nu mai merg în misiune. Înțelegeți? Dacă Dumnezeu nu va asigura din belșug ceea ce avem nevoie, înseamnă că a venit timpul să mă retrag.

Eu cred că multe adunări sunt ruinate din pricina întrebărilor de felul acesta: „Cine contribuie cu zece dolari? Cine contribuie cu cinci dolari?” Mie nu-mi place aceasta... și consider că există un singur lucru pe care doresc să-l dați: inima voastră lui Hristos. Aceasta este tot ce cer. Dați-I inima voastră lui Hristos, pentru că de aceea suntem aici, și sunt sigur că El Se va îngriji de restul.

Aș vrea ca înainte de a ne apropia de Cuvânt, să ne plecăm capetele și să ne rugăm. Cine dorește să fie amintit în rugăciune, în seara aceasta, să ridice mâna și să spună: „Amintește-ți de mine, Doamne, fiindcă am nevoie de Tine. Adu-Ți aminte de cererea mea, Doamne.”

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de tronul Tău de îndurare, dar nu dorim dreptatea Ta, pentru că nu am putea s-o suportăm; nu ne-am putea apropia de Legea Ta pentru că în ea nu este salvare, de aceea ne apropiem de Isus care este îndurarea Ta. Venim deci, și cerem harul Tău divin peste noi toți.

Iartă fărădelegile și greșelile noastre, lucrurile pe care le-am făcut, le-am spus sau chiar le-am gândit și au fost greșite. Doamne, noi nu credem că suntem sfinți; nu credem că este vreun munte sfânt, ci credem că este un Dumnezeu sfânt care a coborât pe munte; nu o biserică sfântă, ci Duhul Tău Sfânt în biserică; nu un popor sfânt, ci Duhul Tău Sfânt în acel popor.

Așadar, Tată, Te rugăm să îngădui ca Duhul Sfânt să se ocupe în seara aceasta de noi, așa cum ne ocupăm și noi de cei bolnavi și aflați în nevoi.

Noi nu știm ce să facem, Doamne, iar eu stau între două păreri și mă întreb cum să abordez acest subiect, dar cred că vei veni și vei binecuvânta Cuvântul Tău în inimile oamenilor. Ajută-mă să pot spune ceva care să încurajeze credința oamenilor, ca să stârneasă darul care este printre ei, ca să poată primi vindecarea.

Dar mai presus de toate lucrurile, privește spre sufletul bolnav de păcat care stă aici, oricare ar fi el, fiindcă mă rog să vadă Lumina zilei care se apropie și să vină să fie împăcat prin Sângele vărsat al Domnului Isus. Te rugăm aceasta, Doamne. Te rog pentru acești slujitori buni răscumpărați la Calvar, care sunt ai Tăi și stau pe platformă în fața acestor bărbați. Unii dintre ei predicau Evanghelia când eu eram doar un biet păcătos, de aceea Te rog să le binecuvântezi inimile credincioase. Îngăduie ca ele să se unească prin dragostea lui Dumnezeu, care să-i învăluiească în așa măsură, încât să propășească în tot ceea ce fac. Ajută-i să-L aducă pe Hristos la oameni, în acest ceas când istoria lumii ajunge la încheiere.

Vindecă-i pe cei bolnavi și aflați în nevoi, atât trupește cât și sufletește, Tată, și binecuvântează-ne în timp ce așteptăm Cuvântul Tău, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Voi citi din **Evanghelia lui Luca, capitolul 18, versetele 38 și 42:**

„Și el a strigat: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

Și Isus i-a zis: „Capătă-ți vederea. Credința ta te-a mântuit.”

Povestioara noastră din seara aceasta, s-a petrecut într-o dimineață răcoroasă de primăvară, la poarta de Est a Ierihonului, unde drumul vine în jos dinspre Ierusalim. A fost o noapte grea pentru bietul om. Nu a putut dormi deloc, ci tot timpul s-a trezit și s-a zvârcolit pe o parte și pe alta. Majoritatea dintre noi știm cum sunt acele nopți zbuciumate iar el era foarte agitat pentru că avea o asemenea noapte.

Așa se face că în dimineața aceea a întârziat, a ajuns mai târziu în locul unde stătea și cerșea zi de zi. În zilele acelea erau mulți cerșetori în țară și în oraș; era o țară săracă, cu oameni săraci, din pricina robiei romane. Acesta este motivul pentru care cerșetorii trebuiau să iasă cât mai devreme pe străzi și fiecare avea un loc unde stătea; iar când veneau negustorii, le cereau de pomană. Probabil, fiecare negustor avea câteva monede pe care le dădea primului cerșetor pe care-l întâlnea, deoarece niciunul dintre ei nu-și permitea să dea în fiecare zi mai mult de una sau două monede. Dinarii romani însemnau mult pentru cerșetor, așa că își puneau moneda bine și mergea mai departe. Poate următorul cerșetor primise o monedă de la altcineva, dar ei trebuiau să ajungă acolo foarte devreme, ca să-i prindă pe negustorii care se grăbeau spre piețe și spre locurile unde aveau afaceri. Existau multe locuri unde cerșetorii nu aveau voie, fiindcă soldații le acordau câte un loc și erau obligați să stea acolo.

Prietenul nostru din seara aceasta, se numește Bartimeu, și după cum am spus deja, a întârziat la locul lui... Locul lui era la poarta de Est a cetății, unde stătea pentru a-i prinde pe negustorii care se grăbeau să intre în cetate. Era orb din copilărie, și se părea că avea un loc bun acolo.

Motivul pentru care întârziase în dimineața aceea (spun aceasta ca să facem situația mai dramatică) este că visase că nu va mai vedea niciodată. El credea că într-o zi va vedea cerul, stelele și lumina soarelui, dar deocamdată trăia într-o lume complet întunecată din cauză că era orb.

Eu cred că unul din cele mai cumplite lucruri este să fii orb și mă doare întotdeauna când văd un bărbat sau o femeie care merge pe stradă cu bastonul acela alb și ciocnind cu el în jur. De multe ori am oprit mașina și am alergat spre o biată mamă care era pe punctul să se lovească de un pilon sau de altceva ce se afla de-a lungul străzii, și am ajutat-o să treacă pe partea cealaltă. Cred că orbirea este una din bolile cele mai demne de milă.

Dar există o orbire care este mai rea decât orbirea fizică, iar aceasta este orbirea spirituală. Mie îmi pare mai rău de cei ce suferă de orbirea aceasta, decât de cei care suferă de orbirea fizică și mă întreb de ce inimile noastre nu simt în așa măsură cu ei, încât să-i ajutăm, în loc să-i condamnăm? Haideți să-i compătimim și să-i iubim fiindcă, dacă-i iubiți, vor vedea Lumina.

Lumea tânjește, dar nu după o economie mai bună; așa cum nici biserica nu tânjește după clădiri mai bune și denominațiuni mai mari, ci tânjește după cineva care să-i întindă mâna cu dragoste și să-i arate că nouă ne pasă de ei, că ne pasă de alții. Isus a spus că acesta este un semn pentru lume: *„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”* (Ioan 13.35).

Îmi vine în minte un orb... Fanny Crosby era oarbă, dar cu toate acestea vedea mai bine decât mulți oameni care aveau ambii ochi sănătoși. Mulți oameni au încercat s-o convingă să scrie muzică și versuri pentru lumea dansului sau pentru lumea muzicii și a distracției, dar ea a refuzat să facă aceasta. Aceasta a făcut ca ei să râdă de ea, dar mă gândesc: „Ce diferență mare este între ea și un anumit tânăr pentecostal care a ridicat lumea în flăcări cu muzica lui rock. Esau și-a vândut dreptul de întâi născut. Ce lucru cumplit este că tânărul acela va trebui să dea socoteală în ziua judecării, fiindcă a trimis în iad mai multe suflete decât au trimis toți vânzătorii de alcool din țară. Așa este.

Într-o zi, Fanny Crosby a fost vizitată de niște oameni care i-au vorbit de câștiguri mari. Ea era săracă, iar ei au venit și i-au spus:

„Îți vom da atâția bani dacă ești de acord să compui cântece pentru lumea divertismentului.”

Dar ea i-a refuzat fără să stea pe gânduri și le-a zis:

„Dacă am ceva, îmi aparține lui Hristos.”

„În cazul acesta, presupunem că aștepti să mergi într-o lume unde există Viață veșnică și așa mai departe...” i-au zis ei.

„Da.”

„Ce te aștepti să fie acest Hristos?”

„El va fi un bărbat”, a răspuns ea.

„Dacă vei fi și acolo așa cum ești aici, nu Îl vei vedea niciodată, fiindcă ești oarbă.”

„Oh, eu Îl voi cunoaște oricum.”

„Cum Îl vei cunoaște dacă ești oarbă și n-ai văzut în viața ta? Cum Îl vei cunoaște dacă vei fi oarbă și acolo?”

„Îl voi cunoaște oricum”, a răspuns ea. Ei au început să râdă, dar ea s-a întors și a început să-și facă treburile prin casă. Vedeți, ea a luat o decizie veșnică atunci când a spus:

„Nu, domnilor, nu voi face așa ceva pentru nimic în lume. Tot talentul meu îmi aparține lui Hristos.” Spunând aceasta, a început să meargă prin casă, apoi și-a ridicat mâinile și a spus:

„Îl
voi cunoaște, Îl voi cunoaște,

Răscumpărată
voi sta lângă El.

Îl
voi cunoaște, Îl voi cunoaște

Prin
urmele cuielor din mâinile Lui.”

În
momentele cruciale când suntem presați și luăm o decizie pentru El, Dumnezeu pășește în față. Acela este micuțul fir dintre Viață și moarte. Uneori, chiar în ultima clipă, când crezi că nu vei mai fi bine și cineva se amuză pe seama ta, trebuie să rămâi la mărturia ta, fiindcă acela este timpul când pășește Dumnezeu în față.

Bartimeu
a ajuns la poartă destul de târziu. Era o dimineață de primăvară timpurie, în luna aprilie, fiindcă Paștele erau aproape. S-a trezit să meargă la poartă, iar când a ajuns era liniște, așa că și-a zis: „Am întârziat pentru că am dormit prea mult.”... Să ne gândim că s-a așezat pe o piatră aflată la soare și și-a zis: „Poate vreun negustor a întârziat puțin și voi obține o monedă pentru familia mea, fiindcă suntem cu adevărat în nevoi.”

În
timp ce stătea acolo, în razele calde ale soarelui, cu haina lui zdrențoasă învelită în jurul trupului, a început să se gândească la visul pe care-l avusese și la cât de real fusese. Apoi, mintea lui a plutit înapoi într-un vis de zi... Eu știu că noi toți avem asemenea experiențe.

De
multe ori, eu urc atât de sus pe munte încât nu mai aud nimic și stau acolo cu animalele sălbatice visând la Dumnezeu și la venirea Sa; privesc în jur și-L aud cum strigă prin păsărele, Îl aud în țipătul vulturilor, în răsăritul și apusul soarelui, etc. El este pretutindeni în jurul nostru, iar tu stai singur și visezi.

Poate

Bartimeu stătea acolo și visa, și având în vedere că era primăvară, își zicea probabil: „Aseară am visat că am primit vederea. Îmi amintesc că în copilărie, am locuit într-o colibă din preajma muntelui și mă gândesc cu plăcere la zilele de primăvară timpurie, când începeau să iasă la suprafață micuțele flori, iar eu obișnuiam să alerg și să mă joc și-i adunam mamei câte un buchet de flori. Îmi amintesc că obișnuiam să mă întind pe patul moale de iarbă și să privesc în sus la norii albi care treceau pe cerul de aprilie, în timp ce razele calde ale soarelui se revărsau asupra mea. Cât de frumoasă trebuie să fie lumea aceasta! Dar apoi am orbit și nu am mai putut admira minunatele priveliști, pe care nu le voi mai vedea niciodată, probabil. Dar, oh, cât de minunat este visul pe care l-am avut aseară, fiindcă am visat că voi vedea din nou!”

Bartimeu

a început să se gândească. Oh, acela este momentul în care intri în duhul a orice! Gândurile lui au rămas în trecut, în perioada când era doar un băiețel. Știu că noi toți facem aceasta! Și eu mă întorc la timpul în care eram băiat și-l văd pe tata intrând pe ușă... Era un bărbat scund, cu brațe puternice... Nu cântărea mai mult de șaiszeci și șase de kilograme, dar cineva mi-a spus că l-a văzut încărcând singur, un vagon de aproape cinci sute de kilograme. Îmi plăcea să-l privesc cum își sufleca mânecile... Aveam în curte un măr, iar mama a pus în el un ciob de oglindă, pentru că era chiar lângă pompa de apă. Pusese acolo și o pânză de sac, care servea drept prosop. Eu îl priveam pe tata cum pompa apa, lua săpunul și își spăla mâinile... săpunul acela vechi care se făcea din leșie. Când îl vedeam cum își ridică mâinile puternice pentru a-și aranja părul zburlit, mă gândeam: „Tatăl meu nu va muri niciodată. Este prea puternic ca să moară.”, dar a murit la cincizeci și doi de ani.

Astfel,

mă gândesc la ceea ce scrie în Evrei 13.14: „*Căci*

noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.”

Noi nu avem aici o cetate stătătoare, ci suntem străini și călători; suntem în căutarea orașului care va veni.

Cred că în timp ce stătea acolo, Bartimeu se

gândea: „Îmi amintesc că în jurul cinei auzeam vocea dulce a mamei care mă striga: „Bartimeu, vino la masă, fiule!” O, cum alergam acasă, iar ea îmi spăla fața, îmi pieptăna părul pe spate și mă săruta pe obraji, în timp ce mă uitam

În ochii ei mari și duiosi. Îmi amintesc cum priveam chipul frumos al mamei, în timp ce mă așeza la masă pentru a cina. Apoi, mă chema din nou pentru că era vremea să merg la culcare. Obişnuiam să stăm pe verandă și să privim Iordanul, iar ea mă ținea în brațe, mă îmbrățișa și mă săruta cu drag. Apoi îmi povestea istorioare din Biblie. Cât de mult îmi plăcea s-o ascult povestind cum marele nostru IahveH Dumnezeu a adus poporul nostru în această țară făgăduită. Se uita la florile pe care i le adusesem de pe deal și îmi spunea: „Bartimeu, și ele fac parte din făgăduința lui IahveH. Țara aceasta minunată este a noastră, pentru că IahveH ne-a scos din robia aspră a Egiptului și ne-a adus aici.”

Mama îmi povestea despre marele și Atotputernicul IahveH, cum a luptat pentru poporul Său, cum a stat în spărtură și cum a înecat armata lui Faraon care îi urmărea. Apoi, El le-a dat pâine din cer și le-a adus prepelițe cu care a hrănit poporul nostru. O, cum a făcut El acele semne și minuni! Când le-a fost sete, marele profet Moise a lovit Stânca și din ea a țâșnit apă. Oh, cât de mare era IahveH! Cât de mare și de puternic este Dumnezeul pe care Îl slujim!

Apoi, mi-a povestit cum marele IahveH i-a făgăduit lui Moise că într-o zi Domnul Dumnezeu va ridica un profet ca el, care ne va elibera de sub această stăpânire romană. Mai târziu, când au traversat Iordanul, IahveH a dat apele la o parte. Era luna aprilie, luna când se topeau zăpezile în Iudeea, sus, în jurul Muntelui Hebron și alții. Apele rezultate din topirea zăpezilor curgeau ca un torent puternic, iar apa este noroioasă și învolburată. Dar marele Iosua a pășit în fața apelor și a vorbit, iar IahveH a dat apele la o parte, așa că au putut trece dincolo pe pământ uscat, deși era luna aprilie.”

Atunci, Bartimeu a privit-o pe mama sa și străbătut de un fior, a spus: „Știi, aș vrea ca IahveH să fie și astăzi IahveH. Eu cred că El este Același, dar preotul nostru spune că acele lucruri au trecut, dar știu că nu are dreptate.”

Deodată a fost smuls din visarea sa de apropierea cuiva: „Clin, clin, clin!” Se apropia un măgăruș. Desigur era un om bogat, deoarece în vremea aceea, săracii mergeau pe jos, dar bogații călătoreau în trăsurile trase de măgăruși sau chiar călare pe măgăruși. Bartimeu s-a ridicat și a mers cam șase metri până la drumul pietruit care dădea în cetate,

strigând: „Pomană pentru un orb! Pomană pentru un orb!” Măgărușul s-a oprit, iar el a auzit o voce răutăcioasă strigând: „La o parte, cerșetorule! Eu sunt slujitorul Domnului și în dimineața aceasta sunt în misiune în Ierihon! Mă voi întâlni cu asociația predicatorilor și voi verifica dacă Fanaticul acela este aici ca să țină servicii de vindecare! Se zice că așa zisul „Profet din Galileea” va veni aici cu fanatismul Său! La o parte, cerșetorule, fiindcă sunt în slujba Domnului și trebuie să-mi văd de drum!” Bartimeu s-a dat la o parte să-l lase să treacă.

Preotul acela mergea în Ierihon, ca să convingă asociația predicatorilor să oprească acele campanii de vindecare. Poate nu sună prea politicos și n-ar fi trebuit să spun aceasta, însă voi știți că omul moare, dar duhul nu moare. Este un lucru rău, dar așa trebuie să fie pentru că fiecare generație care se va ridica în ziua judecății va trebui să fie pusă în fața acestui lucru. Vedeți, va trebui să treceți exact prin același lucru.

Bartimeu s-a întors la locul lui. Se apropia amiaza și piatra pe care stătuse înainte se afla acum la umbră, așa că și-a ales o altă piatră, pipăind în jur. S-a așezat pe ea gândindu-se: „Mă tem că în seara aceasta nu voi duce nimic acasă.”, apoi și-a zis: „Am visat atât de frumos cu privire la zilele care au trecut și la marele IaHVeH... Da, îmi amintesc că mama obișnuia să-mi spună una din istorioarele mele preferate. Ea mă întreba:

„Bartimeu, îți place povestea lui Elisei și a femeii sunamite?”

„Da, mamă, pentru că este despre un băiețel; cum Dumnezeu și-a împlinit planul cu un băiețel.”

Lui Bartimeu îi plăcea povestirea aceasta pentru că și el credea în IaHVeH.

Deși femeia sunamită era dintre neamuri, Dumnezeu și-a arătat harul față de ea. Marele profet Elisei a venit în oraș, iar ea a putut să vadă că era un om sfânt.

Elisei locuia într-o peșteră sus în munți,

iar Ghehazi, slujitorul său, îl însoțea pretutindeni, fiind un fel de manager de campanie care îl ajuta și îi pregătea lucrurile pentru momentele când vorbea. Sunamitei îi plăcea de Elisei și credea că este un om deosebit. Soțul ei era în vârstă, iar într-o zi, ea i-a spus: „Aș vrea să-l primim pe omul acesta în casa noastră, deoarece pot vedea că este un om sfânt.” Astfel, i-au construit o cameră mică, într-o parte a casei lor: camera profetului, apoi au pus în ea un pat, un ulcior cu apă, un scaun pe care să se poată așeza și un lighean în care să-și spele mâinile și picioarele obose, atunci când va veni de undeva. Iar când îl auzea în cameră, trimitea întotdeauna un slujitor să-i ducă ceva de mâncare.

Elisei era foarte mulțumit de darul femeii.

O pot auzi pe mama lui Bartimeu cum îl întreabă pe fiul ei: „Bartimeu, știi de ce avea nevoie femeia sunamită când a fost întrebată de profet ce să facă pentru ea?”

„El i-a zis femeii: „Ce aș putea face pentru tine? Pot vorbi cu împăratul, sau ce altceva aș putea face pentru tine?”

„Nu am nevoie de nimic,” i-a răspuns ea, „fiindcă locuiesc în pace în mijlocul poporului meu. Am făcut aceasta, din toată inima, pentru că Îl iubesc pe Dumnezeu pe care Îl slujești tu, și în același timp respect viața pe care o trăiești.”

Atunci Ghehazi i-a zis lui Elisei: „Ea îmbătrânește, soțul ei este de asemenea bătrân și nu au copii.”

Lui Bartimeu îi plăcea aceasta.

Astfel, marele profet Elisei a zis:

„Du-te și spune-i femeii să vină la ușă!”, iar când a venit, i-a zis: „Așa vorbește Domnul: tu vei ține în brațe un fiu.” Totul s-a împlinit întocmai, și fiul a ajuns la vârsta de doisprezece ani. Oh, cât de mult îl iubeau părinții lui!

(Probabil avea vârsta pe care o avea micuțul Bartimeu).

Cât de mult îl iubeau tatăl și mama sa! Tatăl său îl ducea pe câmp și îi arăta cum să se ocupe de culturi, dar într-o zi, când erau pe câmp, copilul a făcut probabil o insolajie pentru că spunea în continuu: „Capul meu, capul meu!” (Soarele palestinian este foarte fierbinte). „Capul meu, capul meu!”

Când a văzut că băiatul este bolnav, tatăl i-a zis uneia dintre slugi: „Du copilul la mama sa!” Dar când a ajuns acasă, s-a simțit tot mai rău, iar în cele din urmă a murit în brațele mamei sale. Cât era de bravă femeia aceea care avusese bunăvoință față de slujitorul lui Hristos!... Ea știa exact cu cine avea de-a face și a fost călăuzită de Duhul Sfânt în ceea ce avea să facă. Oh, îmi place aceasta!

Astfel, și-a luat fiul mort, l-a dus în camera profetului și l-a pus în patul lui. Ce loc în care să așezi pe cineva! Era exact locul potrivit. Apoi s-a dus la sluga sa și i-a zis: „Du-te, pune șaua pe catâr și nu te opri până când nu-ți spun eu!”

Bărbatul ei i-a zis: „Nu merită să mergi după el pentru că nu este nici lună nouă, nici zi de Sabat. Nu-l vei găsi acolo sus.”, dar ea i-a răspuns: „Totul este bine.”

În continuare, mama i-a zis lui Bartimeu: „Știi, Bartimeu, Dumnezeu nu le descoperă întotdeauna slujitorilor Săi tot ce vrea să facă. El le descoperă numai ceea ce vrea El să știe. Astfel, când această femeie a mers înaintea marelui profet al lui Dumnezeu...”

Elisei a pășit în fața peșterii sale, și-a pus mâna la ochi și a privit în depărtare pentru că se vedea cineva venind.

„Cine este cel pe care-l văd venind?” a întrebat el.

„Este sunamita”, a răspuns Ghehazi, „și pare plină de durere.” (Femeia plângea în timp ce se apropia de peșteră).

„Inima ei este plină de durere”, a zis Elisei, „dar Dumnezeu mi-a ascuns aceasta. Nu știu care este problema ei, dar du-te și întâmpin-o!”

Când a ajuns destul de aproape de el, Elisei a întrebat-o: „Totul este bine cu tine? Totul este bine cu soțul tău? Totul este bine cu copilul tău?”

Oh, cât de mult îmi place răspunsul acestei femei!
„Totul este bine”, i-a răspuns ea.

Cred că la fel a fost cu Marta și Maria...

Marta a părut întotdeauna mai zăbavnică în cele duhovnicești...

Femeia sunamită știa că Dumnezeu era în profetul Său și că el era trimisul lui Dumnezeu pentru acea zi, iar dacă Dumnezeu era în profetul Său, cu cât mai mult era în Fiul Său?

Astfel, Marta a spus: *„Doamne, dacă ai fi fost aici, nu ar fi murit fratele meu. Dar chiar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu, Dumnezeu Îți va da.”* (Ioan 11.21-22). Aceasta este! Aceasta este ideea.

La rândul ei, femeia sunamită a spus: „Totul este bine.” De ce a spus aceasta? Soțul ei își frământa mâinile și plângea acasă și toate rudele plângeau și se jeleau, în timp ce ea stătea acolo cu inima frântă de durere, fiindcă copilul ei zăcea mort pe patul profetului. Era singurul ei fiu, iar ea și soțul ei erau deja bătrâni ca să mai aibă altul. Cât de mult își iubea copilașul! Și cu toate acestea, ea s spus: „Totul este bine”, pentru că stătea înaintea trimisului lui Dumnezeu. Ea știa că Dumnezeu putea să descopere orice lucru prin trimisul Său. *„Dumnezeu a dat, Dumnezeu a luat; binecuvântat să fie Numele Domnului.”* (Iov 1.21). Dar ea voia să știe de ce i l-a luat Dumnezeu. Îmi place aceasta.

Dumnezeu are și astăzi un Trimis în lume, iar noi Îl numim Duhul Sfânt. Stați în prezența Lui! Oh, Doamne! Îmi doresc atât de mult ca oamenii să înțeleagă aceasta!
Stați în prezența Lui și veți afla ce a spus El.

Sunamita a spus: „Totul este bine.” Cred că profetul s-a bucurat în inima sa. Ea s-a apropiat, a căzut la picioarele lui și le-a îmbrățișat. Cred că slujitorul s-a gândit că acela nu era un comportament corect, că femeia nu ar fi trebuit să îmbrățișeze picioarele stăpânului său.

Acesta este motivul pentru care a încercat s-o ridice, dar Elisei i-a zis:

„Las-o, căci este tare amărâtă și Domnul mi-a ascuns lucrul acesta și nu mi l-a făcut cunoscut.”

Atunci, ea a zis: *„Am cerut eu oare domnului meu un fiu? N-am zis eu: „Nu mă amăgi?””* (2Împărați 4.27-28).

Priviți-l pe Elisei! El știa că tot ce atingea când se afla sub ungere era binecuvântat, așa că i-a zis lui Ghehazi:

„Încinge-ți mijlocul, ia toiagul meu în mână și pleacă. Dacă vei întâlni pe cineva, să nu-l întrebi de sănătate și, dacă te va întreba cineva de sănătate, să nu-i răspunzi. Să pui toiagul meu pe fața copilului.” (v. 29).

Cred că aceasta face Dumnezeu cu Cuvântul Său uns. Cuvântul uns este El, iar noi suntem mesagerii Săi. Noi nu avem timp să ne ocupăm de altceva, să argumentăm sau să lămurim anumite lucruri. Mesajul este urgent deoarece oamenii mor. Să mergem acolo, să dăm la o parte barierele denominațiilor noastre și orice altceva, și să biruim! Da, domnilor. Să ducem Mesajul Lui la această lume care este pe moarte! Nu vreau să mă opresc aici, pentru că aș începe să predic.

Ghehazi a pornit imediat, dar credința femeii nu era în toiagul profetului, ci în profet, așa că i-a zis lui Elisei: *„Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.”* (v. 30). Ea știa că El este viu în vecii vecilor.

„Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.”

O, vai! Aceasta este, aici o aveți. Țineți-vă cu tărie de aceasta! Apucați-L pe Duhul Sfânt și nu-l dați drumul!

„Brațul meu nu este mai bine astăzi, dar nu este nici o problemă. Nici dacă mâine va fi la fel de rău, nu este nici o problemă, fiindcă mă voi ține de făgăduința Ta până când mă voi face bine. Eu cunosc făgăduința Ta, Tu mi-ai dat-o. Cunosc oameni care au fost vindecați prin

ea, așa că mă voi ține și eu de ea. Sunt în mâinile Tale, Doamne.” Amin.

Faceți așa și atunci se va întâmpla ceva.

Când luați făgăduința lui Dumnezeu, vă țineți de ea și ziceți: „Doamne, Tu ai spus că dacă mă voi căi, dacă mă voi pocăi, îmi vei da botezul Duhului Sfânt. Eu stau chiar aici, în mâinile Tale, până când vei face aceasta.”

Mie îmi place mult mărturia lui Buddy Robinson care a mers în mijlocul unui lan de porumb și a spus: „Dacă nu-mi dai Duhul Sfânt, când Te vei întoarce pe pământ, vei găsi doar un morman de oase care zac aici.” Îmi place aceasta. Da, domnilor. Acela a fost momentul în care acest bărbat a primit ceva, deoarece acesta este felul corect în care trebuie să procedați. Țineți-vă de aceasta!

Eu o admir pe femeia sunamită. Credința ei era în profet și s-a ținut de el zicând: „Nu te voi lăsa!”

Isus ne-a învățat același lucru. Cum este cu judecătorul nedrept și cu văduva? El nu voia să-i facă dreptate deși femeia striga zi și noapte, dar în cele din urmă a ascultat-o și i-a făcut dreptate în fața vrăjmașilor ei, ca să scape de ea. Și Isus a spus: „...*cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!*” (Luca 11.13). Aceasta este ceea ce dorim noi.

Dacă credeți că făgăduința Duhului Sfânt este adevărată, apucați-o și rămâneți tari pe ea. Țineți-vă de ea și nu o lăsați! Dacă credeți că El este Vindecătorul, indiferent ce boală sau problemă ați avea, nu așteptați până când se va striga rândul de rugăciune, ci luați chiar acum făgăduința lui Dumnezeu și spuneți: „Doamne, sunt în mâinile Tale.”

Satan va veni imediat și va zice: „Nu ești nici un pic mai bine.” Aceasta mi-a spus mie, dar eu i-am zis: „Stai prin apropiere, dacă vrei să mă auzi mărturisind spre gloria lui Dumnezeu. Dacă vrei să auzi mărturiile despre vindecarea divină și laudele aduse lui Dumnezeu, poți să rămâi aici, fiindcă o voi face în gura mare. Rămâi aici și ascultă cu atenție!”

În prima zi, nici o îmbunătățire; a doua zi, nimic; a treia zi, tot așa, dar aceasta nu m-a mișcat deloc, ci am continuat să cred, să mărturisesc și să-L laud pe Dumnezeu, presând prin norii întunecați, pentru că El a făcut o făgăduință, iar în cele din urmă s-a împlinit. Vedeți? După o vreme, Satan s-a săturat și a plecat.

Când profetul a văzut că nu poate scăpa de femeie, a zis: „În ordine. Îmi voi încinge coapsele și voi merge cu tine.”

Ghehazi l-a întâlnit în timp ce se întorcea înapoi. Toiagul nu a putut face lucrarea, fiindcă depinde de locul în care îți pui credința. Astfel, credința femeii nu era în toiag, ci în profet. Și iată-l că merge acolo. Toți se jeleau, plângeau și strigau, pentru că orice speranță era pierdută. Îmi pot imagina că atunci când i-a văzut, profetul a spus: „Sttt! Sttt! Stați liniștiți!”

Ce a făcut el? Aș vrea să fiți atenți! A mers în camera în care fusese întins copilul pe pat, a închis ușa în spatele său și a rămas doar el și copilul mort. Acelea sunt timpurile cele mai pline de biruință: când rămâi numai tu singur cu Dumnezeu. Înțelegeți? Retrageți-vă într-un loc unde sunteți singuri cu Dumnezeu, pentru că Isus a spus:

„...intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.” (Matei 6.6). Atunci, El vă va descoperi totul în mod clar.

Îl pot vedea pe profet. Biblia spune că el a umblat înapoi și încolo prin cameră, zicând: „Doamne, sunt aici. Ce pot să fac?” Mergea înapoi și încolo pentru că aștepta Duhul. Și deodată, El a venit. Atunci profetul s-a dus și s-a întins peste trupul copilului care a început să se încălzească. S-a ridicat din nou și s-a plimbat prin cameră, iar când a simțit o ungere și mai mare, s-a dus și s-a întins din nou peste copil, iar acesta a strănutat de șapte ori și a revenit la viață. L-a ridicat, l-a dus afară și i l-a dat mamei sale.

Oh, ce mult îi plăcea această poveste micuțului Bartimeu!...

Mama sa i-a zis: „Vezi, Dumnezeu trebuie să lucreze conform voii Sale. Înțelegi? Când trebuie să facă ceva, Dumnezeu rânduiește toate lucrurile și aduce pe cineva ca să-l împlinească lucrarea.”

„Oh, mămico, ești atât de drăguță și te iubesc atât de mult!”

„Știi, Bartimeu, înainte ca să te naști... Tu nu înțelegi acum, dar înainte ca să te naști, eu te-am închinat Domnului, lui IaHVeH, și nu m-aș mira deloc dacă micuții tăi ochi Îl vor vedea într-o zi pe Mesia.”

Gândindu-se la cuvintele mamei sale, Bartimeu și-a zis: „Dacă El ar veni acum, eu sunt orb...”

Și mama sa a continuat: „Știi, Dumnezeu îi folosește adesea pe băieții mici pentru gloria Sa. El are întotdeauna un scop și eu cred că are un scop și în viața ta.”

„Oh,” se gândea Bartimeu, „nu se poate să fie acum! Sărmana mea mamă a plecat demult, iar lucrurile pentru care s-a rugat, par pierdute...”

Nu, nu! Nici o rugăciune sinceră nu a rămas vreodată fără răspuns!! Am cincizeci și unu de ani și sunt în slujbă de treizeci și unu de ani și pot mărturisi în fața Bibliei lui Dumnezeu că nu s-a întâmplat niciodată să cer ceva sincer fără ca Dumnezeu să-mi dea sau să-mi spună de ce nu pot să-l primesc. Vă spun aceasta ca și slujitor al lui Hristos. Așa este. Din zecile de mii de lucruri pe care le-am cerut rugându-mă sincer, El a venit de fiecare dată și mi-a răspuns la toate: mi le-a dat sau mi-a spus de ce nu mi le poate da. Astfel, știu că atunci când nu primești ceva înseamnă că așa este cel mai bine pentru tine.

Dacă băiețelul tău ți-ar cere aparatul de ras ca să se radă cu el, dacă ești un tată adevărat sigur nu i-l vei da pentru că s-ar putea răni cu el. Tot așa, El știe ce este bine pentru noi și ce nu este bine.

Apoi Bartimeu s-a gândit: „Puțin mai jos este o trecătoare pe unde copiii lui Israel au trecut râul, iar dacă mă gândesc bine, pe drumul pe care a trecut mai devreme preotul acela, a trecut și marele profet

Ilie însoțit de Elisei, atunci când s-a dus la Iordan și l-a despiciat din nou.”...

...Înainte ca Dumnezeu să despice râul în fața marelui profet Ilie, El a despiciat marea în fața poporului Israel. El a putut deschide o cale prin apă.

„Oh”, și-a zis Bartimeu, „dacă aș fi trăit în zilele când cei doi profeți au mers braț la braț spre Iordan! Unul dintre ei s-a întors înapoi, în timp ce celălalt s-a înălțat la cer. Cel mai în vârstă s-a luptat cu Izabela, cu Ahab și cu păcatele oamenilor, iar când au trecut râul dincolo, acolo îl aștepta un car de foc care avea să-l ducă în slavă, în timp ce profetul mai tânăr a primit o dublă măsură din puterea lui... Oh, dacă aș fi stat atunci pe piatra aceasta, aș fi fugit la el și i-aș fi spus: „Ajută-mă, pentru că tu ești un om care Îl aduce pe Dumnezeu cu adevărat la oameni. Doar roagă-L pe Iahveh și îmi voi recăpăta vederea... Oh, dar preotul mi-a spus că Iahveh a încetat să mai facă aceasta de mulți ani!”

Oamenii mai cred și astăzi aceasta, dar El merge mai departe dovedind că este Același și astăzi... Da, El este încă același Iahveh.

Bartimeu s-a gândit mai departe: „Dacă aș fi putut merge acolo ca să-i opresc... Cei doi profeți m-ar fi binecuvântat și aș fi avut parte de vindecare. Dar acum totul este pierdut: zilele minunilor au trecut și cred că nu se mai poate face nimic în legătură cu aceasta, așa că voi rămâne orb.”

A început să bată vântul, așa că Bartimeu s-a învelit mai bine cu haina sa și a început să se gândească la o altă întâmplare, la marele Iosua.

Nu erau nici măcar o sută de metri până la locul prin care a trecut Israel râul fiind condus de marele prinț Iosua.

Atunci și-a amintit o altă poveste, care spunea că în timpul cât tabăra era ridicată acolo, marele Stâlp de Foc al lui Dumnezeu stătea deasupra lor. Într-o zi, marea căpetenie Iosua a ieșit puțin la plimbare și se gândea la strategia pe care trebuia s-o folosească pentru a zdrobi marile și puternicele ziduri ale Ierihonului, iar în timp ce mergea prin împrejurimi, a observat pe Cineva care Se apropia ca să-l întâlnească; era un Războinic.

Iosua și-a scos imediat sabia și i-a strigat: „Ești cu noi sau ești din tabăra inamică?”

Atunci Bărbatul acela puternic și-a scos și El sabia străbătută de Lumină până în vârf, și i-a răspuns: „Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului și acum am venit!” Când a auzit aceasta, marele Iosua și-a aruncat jos scutul, sabia și coiful, apoi a căzut cu fața la pământ înaintea Lui.

Poate că Bartimeu și-a zis, gândindu-se la aceasta:

„Mi-ar fi plăcut și mie să cad la picioarele Lui dacă aș fi trăit în zilele acelea!” Spunea aceasta fără să știe că aceeași Căpetenie a oștirii se afla la nici o sută de metri depărtare de el... De obicei, când te gândești la Domnul, iar mintea ta nu este prinsă de lucrurile lumii și nu este frământată cum să faci mai mulți bani sau ce organizație mare vei construi... El vine... Aceasta este problema cu lumea de astăzi... Avem mintea preocupată de lucrurile lumii în loc să ne gândim la Dumnezeu.

Biblia spune: „...*orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.*” (Filipeni 4.8).

Mintea noastră se plimbă prin alte părți, iar primul lucru care se întâmplă este că ne îndepărtăm de ceea ce trebuie și ne trezim cine știe unde. Să-L ținem deci, zi și noapte pe Isus în inimile și în mințile noastre, fiindcă aceasta este Calea.

În timp ce se gândea la aceasta, Bartimeu a auzit un zgomot. Este ciudat că oriunde Se află Isus, este multă agitație. Nu știu de ce, dar de obicei așa este. Zgomotul era tot mai puternic, apoi s-a deschis poarta... se auzea larmă mare, iar oamenii, femei și bărbați, alergau și strigau: „Osana, osana profetului din Galilea!” Apoi a putut auzi alte glasuri care râdeau de El și ziceau: „Nu ești decât un profet fals!”, și aruncau după El cu ouă și fructe stricate. Îl auzea pe preotul care trecuse de curând pe lângă el și mergea la o adunare, strigând: „Spui că ești profet? Am auzit că ai ridicat un mort din mormânt. Șarlatanule! Știm noi cine ești! Ucenicii Tăi L-au pus acolo doar ca să impresionezi, dar nu este nimic altceva decât înșelătorie! Dacă poți învia morții, avem un cimitir plin, vino și învie câțiva dintre ei, iar atunci Te vom crede!”

Isus nu era deranjat de diavolul, niciodată nu a fost.

Odată, diavolul acela bătrân l-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestor pietre să se transforme în pâini!” El ar fi putut s-o facă, dar nu l-a luat în seamă. Cu altă ocazie, cineva l-a pus o cârpă pe față, iar altul l-a lovit cu un băț peste cap – aceștia erau batjocoritorii – și l-au întrebat: „Dacă ești profet, spune cine Te-a lovit!”

Îl vedeți pe diavolul acela bătrân? El trăiește încă și astăzi: „Du-te acolo jos și vindecă-l pe bătrânul cutare sau cutare de la colț! Du-te la cutare și vindecă-l!” dar noi nu primim porunci de la diavolul!

Isus a spus: „Eu nu pot face nimic până nu-Mi arată Tatăl ce să fac, pentru că El lucrează până acum și Eu lucrez de asemenea.” Vedeți? Și El este Același ieri, azi și în veci. Astfel, dacă auziți pe cineva cerându-vă să faceți ceva de felul acesta, să vă îndepărtați imediat de el pentru că este diavolul, iar noi nu acceptăm porunci de la Satan. Noi primim porunci numai de sus, iar când El ne arată ce să facem, mergem și facem. Dacă El vrea ca domnul Jones de la colț să fie vindecat, îi spune aceasta slujitorului Său, iar el va merge acolo și-l va vindeca (Așa este), dar numai la porunca Sa. „Eu nu fac nimic până când nu-Mi arată Tatăl ce trebuie să fac.” (Ioan 5.19 – parafrizare).

Îl pot auzi pe preotul acela cum striga: „Nu ești decât un șarlatan!” Dar Isus purta asupra Sa povara păcatelor lumii și mergea direct la Calvar, la Ierusalim, pentru a fi dat pe mâinile oamenilor păcătoși, a neamurilor, care urmau să-L răstignească. Toate neputințele și povara fiecărui păcat care a fost săvârșit vreodată pe pământ sau care avea să fie săvârșit vreodată, apăsa asupra Lui, iar ei râdeau și se amuzau pe seama Lui, în timp ce alții strigau: „Osana, profetului din Galilea! Osana, Fiul lui David!”

Așa este și astăzi în Beaumont, Texas: unii dintre ei vor râde și se vor amuza, iar alții vor crede. Întotdeauna a fost așa și va fi așa până la sfârșitul lumii. Întotdeauna va fi o mulțime amestecată.

Fiecare trezire dă naștere la gemeni, cei doi fii ai lui Isaac fiind bine reprezentați de fiecare dată. De fiecare dată când are loc o trezire se naște un Esau și un Iacov: un religios al lumii care ia o experiență de seminar și devine un formalist, și un credincios adevărat care dorește

dreptul de întâi născut, indiferent cum îl va obține. Lui nu-i pasă dacă va fi numit „holly-roller” sau altfel, pentru că dorește acel drept de întâi născut.

Aceasta este problema cu majoritatea oamenilor de astăzi: le este teamă de dreptul de întâi născut. Oh cum îl urăsc ei! Dar vedeți, de fiecare dată avem gemeni. Oamenii lumii sunt foarte religioși și fac milostenii și alte lucruri, dar nu le pasă de dreptul de întâi născut.

Aceste două duhuri se luptă de la începutul lumii, iar acum sunt pe cale să se apropie de un numitor comun, deoarece Isus a spus că vor fi atât de asemănătoare încât *„dacă ar fi cu putință. i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”* Vedeți în ce ceas înșelător trăim? Stați cu Cuvântul, fraților și nu-L părăsiți, pentru că El vorbește pentru Sine însuși!

Îmi imaginez că bietul bătrân Bartimeu a încercat să se ridice zicând: „Ce este aceasta?”

„Stai jos!”

„Ce este cu agitația aceasta, ce se întâmplă?” Dar nimeni nu l-a băgat în seamă; nimeni nu l-a ajutat.

Mie nu-mi place să văd cum un biet om orb este împins înapoi și încolo. Curând a trecut pe acolo o tânără doamnă. Bietul bătrân fusese trântit jos de mulțime și încerca să se ridice în genunchi. Atunci femeia l-a ajutat să se ridice de jos, cu grijă.

„Domnule,” i-a zis ea, „văd că ești orb.”

„Da, doamnă. Ești atât de bună cu cei orbi...”

„Da, eu simt cu cei orbi și cu oricine este în nevoie”, a răspuns ea.

„Doamnă, poți să-mi spui ce este cu zarva aceasta, fiindcă nimeni nu vrea să-mi spună ce se întâmplă? Stau aici de mulți ani, dar niciodată nu am auzit o asemenea gălăgie. Fiecare spune ceva și nu se înțelege nimic.”

„Oh, domnule, nu ai aflat că trece pe aici Isus din

Nazaret, Profetul?”

„Cine?”

„Isus din
Nazaret.”

„Cine este Isus din Nazaret?”

„Ești evreu, nu-i așa?”

„Da, doamnă.”

„Cunoști Scripturile care spun că Domnul Dumnezeu nostru
va ridica un profet ca Moise și că El va fi Mesia?”

„O, da! Tocmai la aceasta mă gândeam. El este Fiul lui
David.”

„Păi, El este Cel care trece pe aici!”

„Și cum Se numește?”

„Isus din Nazaret. El este Mesia. Eu am văzut cum le-a
dat vedere orbilor. Oh, dacă L-ai fi văzut azi-dimineață! El a dovedit că este
cu adevărat Mesia, când a trecut prin partea de sud a orașului. O, dacă L-ai fi
văzut! Ți-l amintești pe omul acela micuț de aici din oraș, care se numește
Zacheu?”

„O, da, este soțul Rebecăi.”

„Da.”

„Este negustor și mi-a dat de multe ori de pomană.”

„Este un om mic de statură, iar Rebeca a fost la o
adunare a Lui. Eu sunt un apostol al Domnului Isus și pot să-ți spun că suntem
învățați că în calitate de creștini, de trimiși ai Săi, trebuie să fim
respectuoși, buni și drepecți. Toți creștinii sunt politicoși. În dimineața
aceasta am fost prezentă deoarece știam că avea să vină El. Rebeca s-a rugat
atât de mult pentru Zacheu...” El este un om bun, dar înclină foarte mult spre

sinagogă. Tu îl cunoști pe rabinul Kavinski... lui nu-i place de Isus din Nazaret. Ei au avut o adunare a asociației predicatorilor, în dimineața aceasta, și L-au oprit pe Isus să mai facă minuni în oraș. L-au scos afară, iar El a plecat mai departe. Dar știi, Rebeca s-a rugat foarte mult, ca Zacheu să creadă că Domnul Isus este Mesia trimis de Dumnezeu și i-a spus toate lucrurile pe care le-a făcut El și că va fi un descoperitor al tainelor inimii. Știi ce a făcut Zacheu? El este mic de statură și n-a ajuns la poarta pe unde urma să treacă Isus, destul de devreme...

Așadar, l-am urmărit pe Zacheu și el a fugit în josul străzii „Aleluia” până când a ajuns pe strada Gloriei. Știi duzii de acolo... El s-a urcat într-unul din ei, zicându-și: „Îmi voi căuta un loc și voi sta pe o creangă bifurcată. Voi sta jos și-mi voi pune un picior aici, și altul, dincolo. Îl voi urmări cu atenție și îl voi vedea când va veni, pentru că întotdeauna El vine pe strada Aleluia și merge pe strada Gloriei. Astfel, îl voi vedea cu siguranță.”

Așadar, Zacheu s-a așezat într-un loc unde se uneau două străzi. Acesta este locul în care stau mulți oameni în seara aceasta, acolo unde se intersectează calea voastră și calea lui Dumnezeu. Poate voi sunteți în seara aceasta în aceeași stare ca și el și trebuie să luați o decizie.

„După ce a ajuns acolo, Zacheu a început să se gândească:
„Așadar, asociația predicatorilor nu l-a lăsat să meargă la auditoriu ca să țină o adunare acolo. Rebeca mi-a spus că Omul acesta poate deosebi gândurile, dar rabinul Kavinski, păstorul meu, a spus că astăzi nu se mai întâmplă așa ceva.”

Dacă este printre noi vreun rabin pe care-l cheamă Kavinski, îl rog să mă ierte; sau dacă este altcineva cu numele acesta...

Deci, Zacheu s-a urcat în copac gândindu-se: „Mă voi asigura că Individul acela nu știe nimic despre faptul că sunt aici.” Și spunând aceasta s-a camuflat bine după crengi, lăsând doar un spațiu mic prin care putea să-L vadă când va apărea de pe strada Aleluia și se va îndrepta spre strada Gloriei.

„Ar fi bine să-l auzi mărturisind despre aceasta, domnule,” a continuat femeia.

Isus trecea pe acolo, iar bătrânul om orb asculta povestea femeii, pentru că știa ce-i spusese mama sa cu privire la ceea ce va fi Mesia. Isus era prin împrejurimi, iar oamenii aruncau în El cu tot felul de lucruri, râdeau și Îi spuneau să meargă să învie morții, fiindcă atunci Îl vor crede. Spuneau că atunci vor fi convinși că nu este nici o înșelăciune în ceea ce face.

Și femeia a continuat: „Zacheu a spus că s-a ascuns în acel copac și a lăsat doar un spațiu mic prin care putea să-L vadă pe Isus fără să fie văzut de El. „Știi ce?” și-a zis el, „când va trece pe aici, Îl voi putea vedea.” A așteptat puțin, iar după un timp, iată că venea Isus. În fața lui mergea Simon Petru și ceilalți unsprezece ucenici, spunând: „Îmi pare rău, dar Profetul este foarte obosit. Nu a reușit să țină întrunirea acolo jos, iar acum trebuie să ieșim din oraș.”

Femeia a mai spus: „Zacheu se uita la El cu atenție și și-a zis: „Îmi place cum arată Omul acesta!”

Dar există ceva în legătură cu Isus: tu nu te poți uita niciodată țintă la El și să rămâi același, fiindcă acolo se întâmplă ceva.

„Așadar, Zacheu a luat o frunză, a dat-o la o parte și și-a zis: „De data aceasta, L-am păcălit. Acesta este Individul care cunoaște gândurile inimii? Iuh! Din câte știu, se zice că este un profet.” Dar Isus S-a oprit sub copac, a privit în sus și a zis: „Zachee, dă-te jos!” El nu numai că știa că era în copac, ci știa și cum îl chema.”

„Oh,” a zis Bartimeu, „Acesta este El! Acesta este Fiul lui David! Oh, Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

El trecea pe acolo înconjurat de o mulțime de opt sau zece mii de oameni care strigau: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine! Eu cred că Tu ești profetul care avea să vină. Ai milă de mine!”

El nu putea să-L atingă...Oh, ce poate face credința în Dumnezeu! Cine trebuia să fie? Un episcop, un prezbiter, un doctor Jones? Nu, domnule. Era un cerșetor zdrențos și orb, dar avea destulă credință. Priviți la povara care era deasupra lui Isus, toate lucrurile cu care trebuia să Se confrunte! Fără îndoială că haina Lui mirosea urât din pricina fructelor

putrede și a legumelor stricate cu care aruncaseră în El. Dar Isus ținea privirea sus, fiindcă în fața Lui stătea Calvarul. Povara întregii lumi era pe umerii Săi, dar credința unui cerșetor L-a oprit și L-a ținut pe loc. Amin.

Isua a oprit soarele, prin credință, dar orbul Bartimeu L-a oprit pe Fiul lui Dumnezeu, prin credință, și aceeași credință Îl va aduce din glorie, de unde controlează sistemul solar și Universul, în acest tabernacol, în seara aceasta. Este aceeași credință ca și credința unui copil.

Isua S-a oprit și a privit în jur. Ei l-au adus acolo, iar Isus i-a zis: „Credința ta te-a vindecat!” O, vai! Apoi a mers mai departe.

Micuța doamnă care-l ținea de braț pe Bartimeu, l-a întrebat: „Ai auzit ce a spus El?”

„O, da! Oh, gândește-te că a spus că-mi voi recăpăta vederea!” Mulțimea cobora în josul străzii, iar El Se îndrepta spre munte pentru a fi crucificat.

Isus i-a zis: „Primește vederea! Credința ta te-a mântuit.” Este aceeași credință care vă salvează de la iad. Cuvântul grec pentru aceasta este „sozo” și înseamnă „salvat fizic sau duhovnicește”, adică aceeași credință va aduce și vindecarea și vă salvează și sufletul. „Credința ta te-a mântuit.” Oh, credința lui L-a oprit pe Isus și L-a determinat să stea pe loc!

Bartimeu a spus: „El este Mesia. Are toate semnalmentele lui Mesia și mi-a spus că-mi voi recăpăta vederea. Oh, sunt atât de bucuros pentru că o voi primi înapoi!”

El a început să mărturisească aceasta și a văzut o umbră.

„Oh, mi-am recăpătat vederea!” Când El spune ceva, continuați să credeți ce v-a spus!

Am citit o povestire despre Bartimeu. Nu știu dacă este adevărată sau este doar ficțiune, dar se spune că el era căsătorit și avea și o fetiță. Într-o noapte, soția lui s-a îmbolnăvit, iar el a spus: „IaHVeH, singurul lucru pe care am să Ți-l ofer...” Cerșetorii trebuiau să aibă ceva

pentru divertisment cu care să-i atragă pe oameni, așa cum au cei din India. Dacă un cerșetor din India nu are ceva cu care să atragă atenția trecătorilor, nu va primi niciodată o monedă. Oricum, ei le primesc foarte rar. Ei au o maimuță care fuge, face tumbe sau se joacă. Alții au o cobră sau un alt șarpe care se luptă cu alte animale sau orice altceva pentru amuzament și pentru a-i determina pe cei ce privesc să le dea o monedă.

Deci, se spune că Bartimeu avea două turturele care făceau spectacol împreună, dar când a fost bolnavă soția sa, a spus: „IaHVeH, nu am mult, dar dacă vei îngădui ca soția mea să trăiască... Medicul tocmai a plecat de aici și a spus că va muri, dar am atât de mare nevoie de ea! Dacă vei îngădui să trăiască, mâine dimineață îți voi aduce cele două turturele ale mele ca jertfă.”

Soția lui s-a făcut bine și el și-a adus turturelele ca jertfă.

Bartimeu avea o fetiță cu părul creț, pe care nu a văzut-o niciodată în viața sa. Într-o noapte, fetița a fost foarte bolnavă, iar medicul bun a venit din nou în casa lui și i-a spus: „Bartimeu, copilul este foarte grav și cred că va muri.”

„Oh, domnule doctor, ești sigur?”

„La cunoștințele medicale pe care le am, pot să-ți spun că copilul este pe moarte. Febra va produce curând spasme și nu pot face nimic pentru a le opri.”

Atunci, Bartimeu a ieșit afară, s-a dus în colțul casei, s-a rugat și a spus: „IaHVeH, mi-a mai rămas un singur lucru...” Nu știu cum se numește câinele care-i conduce astăzi pe orbi, am uitat. (Cineva spune: „Câine ghid!"). Un câine ghid... În zilele acelea, în loc de câine, orbii foloseau un miel.

Astfel, se spune că Bartimeu avea un miel care-l ghida.

Și el l-a spus Domnului: „Aceasta este tot ce pot să-ți ofer, IaHVeH, dar o iubesc atât de mult pe fetița mea! Dacă vei îngădui să se facă bine și să nu moară, mâine voi merge la Templu și îți voi aduce acest miel ca jertfă.”

Fetița s-a făcut bine, iar în dimineața următoare, Bartimeu se îndrepta spre Templu ca să aducă jertfa Domnului. Pe drum s-a întâlnit cu preotul, iar acesta l-a întrebat:

„Unde mergi, Bartimeu?”

„Oh, preotule, slujitorule al lui Dumnezeu, merg sus la Templu să aduc mielul meu ca jertfă Domnului.” Apoi i-a relatat cum fusese bolnavă micuța lui fiică și cum îi promisese lui IahveH o jertfă: „...Când El a vindecat-o pe soția mea, l-am adus ca jertfă turturelele, iar când s-a făcut bine fiica mea, l-am spus că-l voi da mielul.”

„Oh, Bartimeu,” a spus preotul, „nu poți aduce jertfă acest miel! Uite, îți dau niște bani să cumperi un miel bun de la negustorii de acolo. Du-te și cumpără-l, iar pe al tău, păstrează-l!”

„Oh, preotule, este drăguț din partea ta să faci aceasta, dar eu nu l-am promis lui IahveH un miel, ci l-am promis mielul acesta.”

Priviți, fraților! Sunt sigur că înțelegeți însemnătatea spirituală a acestor cuvinte:

„Nu l-am promis un miel, ci l-am promis mielul acesta.”

„Bartimeu, tu nu poți aduce ca jertfă mielul acesta, fiindcă el este ochii tăi.”

Dar Bartimeu a spus: „Dacă rămân credincios față de promisiunea făcută Domnului, știu că El Se va îngriji de un miel pentru ochii lui Bartimeu.”

Aceasta a făcut Bartimeu: s-a îngrijit să aducă mielul promis jertfă. Oh, în dimineața aceea răcoroasă de primăvară, IahveH a adus un Miel pentru ochii orbului Bartimeu!

Lăsați-mă să vă spun ceva pentru adunarea aceasta: același Miel a fost adus și pentru voi în seara aceasta: „...*El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*” (Isaia 53.5). Credința noastră poate

să-L aducă pe Același Miel al
lui Dumnezeu aici, în mijlocul nostru, pentru a face aceleași semne și minuni
pe care le-a făcut El odată înaintea Ierihonului și a celor care se aflau
acolo. Credeți aceasta?

Să ne rugăm.

O,
Mielule al lui Dumnezeu care ai ridicat păcatele lumii, vin înaintea Ta cu
toată inima mea, pentru acești oameni bolnavi. Ei așteaptă cu răbdare și mulți
dintre ei stau aici deși au dureri mari în trup, dar Tu ești Dumnezeu și îi vei
răsplăti. Ei au adus aici batiste și pachetele cu daruri, de aceea îmi întind
trupul peste ele în Numele Domnului Isus Hristos și Te rog să-Ți trimiți
puterea și binecuvântările peste ele, vindecând fiecare persoană bolnavă care
este reprezentată prin ele, începând de la acel copilăș cu febră, la sărmanul
tătic orb care stă în seara aceasta în căsuța lui cu bastonul cu care bate în
ușă. Oh, IaHVeH, Te rog să mergi în mijlocul lor, Doamne, și să-i vindeci,
fiindcă Tu ești Dumnezeu.

Mulți
sunt în spital și așteaptă îndurarea Ta. Pentru bolnavul care moare, toate
speranțele sunt pierdute, dar Tu ești încă același IaHVeH Dumnezeu. Ei n-au
putut veni la întâlnire, dar Tu poți merge unde sunt ei, Tată. Te rog să Te
înduri și să le onorezi credința.

Mă
rog ca harul Tău se reverse chiar acum peste oameni și să vindeci fiecare
persoană bolnavă care este aici, să salvezi fiecare suflet pierdut, să botezi
cu Duhul Sfânt fiecare credincios, astfel ca această adunare să se poată
încheia cu un mare apogeu, cu Mielul lui Dumnezeu călăuzindu-i pe cărările
neprihănirii, la marile fântâni vindecătoare ale harului lui Dumnezeu, la marea
scăldătoare a mântuirii, a Duhului Sfânt. Te rugăm aceasta, Doamne.

Ți-i
încredințez Ție, împreună cu pe mine, ca să Te poți arăta pentru ca credința
noastră să poată aduce prezența Mielului lui Dumnezeu în mijlocul nostru, la
fel ca și credința cerșetorului orb despre care am vorbit, astfel încât să
arăți același semn pe care L-ai arătat când ai fost aici, fiindcă atunci vor

crede toți.

Tată

ceresc, eu cred aceasta din toată inima, în timp ce Ți-i încredințez pe toți, așteptând ca Duhul Sfânt să confirme Cuvântul care a fost predicat, prin semnele care Îl urmează. Amin.

Eu

Îl iubesc (și mă închin înaintea Lui acum), Îl iubesc

Pentru

că El m-a iubit întâi,

Și a

cumpărat salvarea mea,

La

Calvar.

Oh,

nu este El minunat? (Fratele Branham cântă: „Eu Îl iubesc”). Să ridicăm mâinile și să fredonăm cu toții. (Adunarea cântă: „Eu Îl iubesc!”). Dați mâna cu călătorul de lângă voi.

...a

cumpărat salvarea mea

La

Calvar.

Minunat,

minunat este Isus pentru mine,

Sfetnic,

Prințul păcii, Dumnezeuul Atotputernic este El.

M-a

salvat și m-a ținut departe de tot păcatul și rușinea.

Minunat

este Răscumpărătorul meu,

Slăvit
să fie Numele Său.

Minunat,
minunat este Isus pentru mine,

Sfetnic,
Prințul păcii, Dumnezeuul Atotputernic este El.

M-a
salvat și m-a ținut departe de tot păcatul și rușinea.

Minunat
este Răscumpărătorul meu,

Slăvit
să fie Numele Său.

Cândva
am fost pierdut, dar acum El m-a găsit,

Sunt
scăpat de ocară,

Isus
mi-a redat libertatea și salvarea deplină,

M-a
salvat și m-a ținut departe de tot păcatul și rușinea.

Minunat
este Răscumpărătorul meu,

Slăvit
să fie Numele Său.

Să
ridicăm mâinile în timp ce cântăm aceasta.

Minunat,
minunat este Isus pentru mine,

Sfetnic,
Prințul păcii, Dumnezeuul Atotputernic este El.

M-a
salvat și m-a ținut departe de tot păcatul și rușinea.

Minunat
este Răscumpărătorul meu,

Slăvit
să fie Numele Său.

Oh,
aceasta nu vă face să vă simțiți bine? Ce simțământ! Știți de ce trebuie să cânt? Pentru că îmi place. Vouă nu vă place? Noi simțim cum Duhul lui Dumnezeu ne curăță după Mesajul Cuvântului. Vedeți? Mie îmi place să cânt cum cântau rusalisticii. Nu-mi place o voce antrenată; acela nu este cântat, să-ți ții respirația până când ți se albăstrește fața. Mie îmi place cântatul de modă veche.

Minunat,
minunat este Isus pentru mine,

Sfetnic,
Prințul păcii, Dumnezeuul Atotputernic este El.

M-a
salvat și m-a ținut departe de tot păcatul și rușinea.

Minunat
este Răscumpărătorul meu,

Slăvit
să fie Numele Său.

Nu
este El minunat? Este o singură cântare
pe care am dorit întotdeauna s-o cânt, și aceasta este: „Nimic nu este între
sufletul meu și Salvator.” Eu nu am putut să cânt niciodată, n-am avut voce,
dar într-una din aceste zile, când veți ajunge cu toții în palatele voastre din

ceruri (acum vă ofer niște detalii de acolo), într-o dimineață când veți ieși afară și veți sta în fața marelui vostru palat, undeva jos de tot, acolo unde Râul face o cotitură după ce iese din tronul gloriei, acolo este o pădure mică, iar în ea va fi o colibă mică de lemn. Acea este a mea. Și în dimineața aceea, când veți ieși pe verandă... mă veți auzi cântând.

„Odată
am fost pierdut, dar acum am fost găsit; am fost orb, dar acum văd.” Știți ce aș
vrea să spuneți atunci? „Lăudat să fie Domnul, pentru că a reușit să treacă și
bătrânul frate Branham! Iată-l stând chiar acum acolo.” Da, domnilor.

Când
vom fi acolo timp de zeci de mii de ani,

Strălucind
ca soarele,

Zilele
noastre nu vor fi numărate pentru a-L lăuda,

Ci
totul va fi ca la început.

Să
cântăm cu toții:

Mărețul
har, ce dulce sună

Care
l-a salvat pe un nenorocit ca mine.

Cândva
am fost pierdut

Dar
acum sunt salvat,

Am
fost orb, dar acum văd.

Oh,
cât de mult Îl iubesc pe Isus!

Oh,
cât de mult Îl iubesc pe Isus!

Oh,
cât de mult Îl iubesc pe Isus!

Pentru
că mai întâi, El m-a iubit pe mine.

Amin.

Amin. Să cânt în Duhul! Mie îmi place aceasta, vouă, nu? Oh, aş vrea să stau de-o parte a dealului,
lângă un copac... să beau din Fântânile Vieţii şi să aud măreţele glasuri.
Acolo, pe partea cealaltă a Râului, îngerii se vor uni şi vor cânta cu voi.
Vreau să stau şi să ascult timp de zece mii de ani.

Oh,
cât de mult Îl iubesc! Nu este El minunat? Cu siguranţă că este! Vă simţiţi bine? Aceasta este ceea ce numesc eu „a cânta cum se cânta în vechime”, a cânta în Duhul. Prefer să am aceasta, decât aceste cântece şlefuite pe care le cântaţi voi. Cred că poezii care au scris acele cântări vechi, au fost sub inspiraţie, ca Eddie Perronet care a scris cântecul acela de iniţiere. Nimeni nu i-ar fi cumpărat poeziile, dat într-o zi, Duhul a venit peste el, iar atunci a luat tocul şi a scris cântecul său de iniţiere:

Cu
toţii slăviţi puterea Numelui lui Isus

Fie
ca îngerii să cadă la pământ

Să
aducă diadema împărătească

Şi
să-L încoroneze ca Domn al tuturor.

Altcineva

a scris:

Când

cercetez minunata cruce

Unde

a murit Domnul slavei,

Tot

renumele meu este pierdut.

Altcineva

a scris:

Trăind,

El m-a iubit.

Murind,

El m-a salvat.

Fiind

îngropat, mi-a dus păcatul departe.

Înviind,

el mi-a dat neprihănirea pentru veșnicie.

El

va veni într-o zi, o ce zi glorioasă!

Mă

gândesc la Fanny Crosby cea oarbă care, atunci când a fost întrebată: „Ce înseamnă Isus pentru tine?” a spus...

Tu

ești chemarea, să nu treci pe lângă mine.

Tu

ești Izvorul alinării mele,

Ești

mai mult decât viața, pentru mine.

Pe
cine am eu pe pământ în afară de Tine, Doamne?

Cât
de minunat este El!

Acel
mare și minunat Hristos, Cel căruia Îi cântăm vechile cântări ale credinței
părinților noștri... Înapoi, în zilele lui Spurgeon, John Wesley și Charles
Wesley...

Nu
demult, eu și fratele Moore am stat acolo la mormânt, am plâns și m-am gândit:
„Oh, Doamne...” Când am stat la mormântul lui William Cowper, m-am gândit că ei
credeau că este nevrotic, dar adevărul este că orice om duhovnicesc este
considerat nebun. Noi știm cu toții aceasta. Dar când era în Duhul, a scris
acele cântări minunate:

Există
o Fântână plină cu sânge

Ce curge din venele lui Emanuel,

Unde păcătosul scufundat sub șuvoiul de sânge,

Este spălat de toată vina păcatului.

Știți ce s-a întâmplat? Imediat după ce a fost părăsit de
Duhul, a încercat să se sinucidă, aruncându-se în râu. Da, când a fost părăsit
de Duhul, abia și-a dat seama unde se afla...

Am stat acolo și m-am gândit... Într-o zi când Charles
Wesley a fost în micuța sa colibă de la râu, a început o furtună puternică, iar
el încerca să-și croiască drum înapoi. Atunci o vrăbiuță a zburat la sânul lui
și el a ținut-o acolo până când a trecut furtuna, apoi a mers afară și a
ținut-o pe degetul său. Atunci a venit inspirația peste el și a scris:

Stânca epocilor, despăcată pentru mine,

Îngăduie să mă ascund în Tine,
În timp ce apele se scurg
În timp ce furtuna este încă aici,
Ascunde-mă, oh, Salvatorul meu, ascunde-mă,
Până când au trecut furtunile vieții
În siguranță la sânul Tău să stau.
Viețile oamenilor mari ne reamintesc
Că și noi ne putem face viețile sublime.
Despărțirile lasă în urma noastră
Urme pe nisipul timpului.
Urme pe care poate cineva,
În timp ce navighează pe râul vieții
Un frate părăsit sau naufragiat,
Văzându-le, prinde curaj din nou. (Îmi place
aceasta).
Nu-mi spune ca la teatrul jalnic,
Că viața nu-i de cât un vis în van,
Că pentru suflet e doar toropeală,
Și lucrurile acestea nu sunt ceea ce par!
Viața-i reală! Viața-i eternă!
Și mormântul nu-i sfârșitul;
„Că în pământ te vei întoarce” .,
Nu-i pentru suflet acest cuvânt.

Pe al lumii câmp de luptă

În cortul vieții trecător

Nu fii ca turmele surde, mânate,

Ci fii erou în bătălie!

O, acei poeți și versurile lor îmi încântă sufletul atunci când le citesc, iar când spun aceasta mă gândesc și la „Psalmul vieții”, scris de Longfellow. Eu cred că l-a scris Dumnezeu folosindu-Se de condeiul lor. Așa cum scrie în Biblie, bărbații din vechime, mișcați de Duhul Sfânt, au scris acele cântări vechi ca: „Văd un fluviu stacojiu de sânge”. Sunt mult mai frumoase decât aceste cântece șlefuite pe care le avem astăzi. Vă spun că sunt mai frumoase. Eu iubesc acea credință veche și acele cântece vechi ale credinței.

În ordine. Acum vom chema rândul de rugăciune și ne vom ruga pentru bolnavi, în timp ce Duhul Sfânt este aici. Să credeți cu toții. Nu trebuie s-o spuneți de pe buze! Țineți minte că gândurile voastre se aud în ceruri mai tare decât se aude vocea voastră pe pământ. Înțelegeți?

Spuneți: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!” și veți vedea dacă El va face același lucru pe care l-a mai făcut. Zachee, dă la o parte frunza de smochin și vei vedea dacă El va face același lucru. El vă va trage afară și va vorbi cu voi. Dar cel mai bun lucru este că El va merge cu voi acasă, în seara aceasta; stați deci, de vorbă cu El înainte de a merge la culcare, voi și soțiile voastre, iar atunci totul se va schimba în casa voastră.

Unde ești, Billy? Gene, Leo, cine a împărțit numerele de rugăciune? Voi? Billy? Unde este Billy? Cum? D-1 la 100? Deci au fost împărțite numerele de rugăciune cu litera „D”. Aveți suficient spațiu acolo? Presupun că puteți sta acolo. Cine are numărul de rugăciune D-1? În ordine, doamnă, du-te acolo. Să răspundeți când sunteți chemați. Numărul 2?...

... Am avut

un bărbat care era împreună cu soția sa, când au fost pentru prima dată la una din adunările mele. Ei stăteau în audiență când, a intrat în adunare o

doamnă și s-a așezat lângă ei, dar femeii nu i-a plăcut aceasta, așa că s-a retras puțin mai în spate. Micuța doamnă care a fost nevoită să se mute în spate, a simțit că doamna aceea a fost deranjată de ceva, și de aceea a început să se roage.

Ea a spus: „Doamne, iartă-mă, fiindcă nu trebuia să fac aceasta. Nu am vrut să fac aceasta.” Dar și sora care era în față și căreia i-a displicut prezența ei, a spus: „Iartă-mă, soră, fiindcă nu am vrut aceasta.”

Cei doi, soțul și soția erau bolnavi și la puțin timp după aceasta, L-am văzut pe Îngerul Domnului stând deasupra lor, apoi i-a chemat pe nume și i-a vindecat pe amândoi.

Lake Charles știe întâmplarea...

...Stați pe locul din spate, soră și frate.

21, 22, 23, 24, 25?... Duhul a venit, i-a spus ce-a făcut pe parcursul zilei și ce dorea el. Oh, el a spus: „Nu este nevoie să mai spun nimic.” Și a ieșit pe ușă. Oh, nu-L voi uita niciodată!... Chiar sunteți sinceri când spuneți aceasta?

Niciodată nu-L voi uita

Pentru că El m-a iubit întâi

Jos la cruce, unde a murit Salvatorul meu

...pentru spălarea de păcate am plâns.

Acolo, inimii mele i-a fost aplicat sângele,

Glorie Numelui Său!

(De la 40 la 50 acum: 41, 42, 43, 44, 45...)

Glorie Numelui Său scump.

Acolo, inimii mele i-a fost aplicat sângele,

Glorie Numelui Său!

(46, 47...).

Spălat de păcat

Isus atât de dulce locuiește înăuntru

...la cruce unde El m-a salvat

Glorie Numelui Său!

Cântăm glorie... Să ne plecăm capetele în
timp ce-l cântăm:

Glorie Numelui Său scump.

Acolo, inimii mele i-a fost aplicat sângele,

Glorie Numelui Său!

Acum, în liniște

(Fratele Branham începe să murmure: „Glorie Numelui Său”).

Acum, să intrăm în

Duhul...

...inimii mele i-a

fost... (Sunt aici toate numerele? Dacă aveți un număr de rugăciune, mergeți în
rând. Faceți-o acum, în liniște și cu respect).

Veniți la această

Fântână atât de bogată și dulce

Aruncați sufletul

sărman la picioarele Salvatorului.

Scufundă-te astăzi

și fii întregit

Cântând glorie

Numelui Său!

Glorie Numelui

Său! Glorie Numelui Său!

Unde inimii mele
i-a fost aplicat sângele

Glorie Numelui
Său!

Doamne scump, în
timp ce orga cântă această cântare minunată, sunt mulți care pot avea părtășie
aici, ca să știe că atunci când ne-am scufundat, prin credință, sub șuvoiul
stacojiu, păcatele noastre au fost șterse.

Fulgerul a
luminat, tunerul a răsunat

Sângele Fiului lui
Dumnezeu

Venele lui Emanuel
sângerau.

În timp ce cădea
ploaia, peste cruce, sângele și apa au fost turnate peste sufletele noastre,
prin credință. Noi vom cânta întotdeauna: „Glorie Numelui Său!”

Tată, Îți mulțumim
pentru aceasta. Iartă-mi felul de a-Ți aduce Cuvântul, dar este cea mai bună
cale prin care o pot face. Te rog să o primești și să pui în inimile oamenilor
scopul cuvântării mele. Ajută-i să vadă că am făcut-o pentru a aduce credință
în inimile lor. În fiecare seară, ne-am apropiat de un verset diferit pentru a
dovedi că aceleași semne mesianice... Le avem pretutindeni în Scriptură,
Doamne... dar poate ei nu le-au citit înainte, ci au trecut peste ele, așa cum
au făcut fariseii și saducheii din acele zile, care nu au văzut că El era
Acela. Nu-i de mirare că în ziua când El a fost răstignit, ei au cântat în
Templu Psalmul 22; „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*”

O, Doamne,
deschide-ne ochii duhovnicești și dă-ne înțelegere în timp ce ne încredințăm
Ție, în Numele lui Isus. Amin.

O clipă! Priviți

rândul acela mare de oameni. Este cineva care nu a mai fost niciodată la una din adunările mele unde este deosebirea duhurilor... El mănâncă exact ca și mine și doarme ca și mine. Este o persoană pentru care a murit Isus. Așadar, eu condamn doctrina bisericii catolice, nu pe omul care este catolic. Cu siguranță. Dacă aș ajunge în situația să nu întind mâna unui catolic, așa cum o fac cu un pentecostal, ar trebui să mă întorc la Calvar, fiindcă ceva n-ar fi în ordine cu mine.

Isus a venit ca să

întindă mâna la toți: la unitarieni, la trinitarieni, la cei care cred în doi dumnezei sau în cinci dumnezei, fără nici o diferență.

Când am pășit aici

ca predicator baptist, un grup mi-a spus: „Vino și alătură-te grupării noastre!”, iar altul mi-a zis: „Vino și alătură-te grupării noastre!”, dar eu le-am răspuns: „Vă iubesc pe toți, fraților!”

„Trebuie să alegeți

un grup, altfel nu vom fi de acord.”

„Dar Dumnezeu va

fi de acord,” am răspuns eu. „Voi sta exact la mijloc, cu mâna întinsă pentru ambele grupări și zicând: „Sunteți frați!” Eu am vestit tot timpul dragostea răscumpărătoare și aceasta voi vesti până când voi muri. Așa este.

Umpleți-vă inimile

cu dragoste, fiți sinceri și onești! Țineți cauza dreaptă și scopul corect, iar Dumnezeu Se va îngriji de restul. Dacă scopul și cauza voastre sunt drepte... dar dacă scopul vostru este corect și cauza greșită, nu va merge. Dacă știți că este voia lui Dumnezeu, atunci cauza voastră este corectă și la fel obiectivul...

Aici este un grup

de oameni, iar eu v-am vorbit despre El ca fiind Mesia pe care Îl puteți atinge încă. Nu v-am spus aceasta pentru că așa cred eu, ci pentru că așa spune Biblia. Voi ziceți: „Frate Branham, nu te temi că El...”

„Nu, domnilor.

Dacă aş spune: „Uitați-vă aici! Pot face aceasta... Vedeți ce om mare sunt?”, atunci mai bine aş tăcea și aş pleca de pe platformă, pentru că nu se va întâmpla niciodată nimic. Înțelegeți? Care este scopul meu? Să-i aduc pe acești oameni împreună ca popor al lui Dumnezeu.

Voi spuneți: „Eu sunt baptist. Veniți și alăturați-vă baptiștilor!” Sau: „Eu sunt unitarian.” Sau: „Eu sunt trinitarian.” Sau: „Eu aparțin grupării cutare...”

Nu, domnilor! Eu sunt fratele vostru și Îi aparțin lui Hristos. Noi aparținem unii altora. Acesta este scopul și cauza mea. Scopul meu este corect și la fel cauza, iar El a spus: „Dacă veți spune acestui munte: „Mută-te...” și nu vă veți îndoii...” Este voia Lui să fac aceasta, pentru că altfel nu m-ar fi trimis niciodată. Iată! Dacă scopul și cauza voastră sunt drepte, veți putea spune oricui... deoarece cât timp este voia lui Dumnezeu, se va înfăptui.

Dar dacă aş vrea să fiu, de exemplu, cineva important, să mi se facă un program undeva, să am o emisiune difuzată pretutindeni sau ceva de felul acesta, aş fi greșit. Lui Isus I-a lipsit un singur lucru. Știți care a fost acela? El nu S-a dat niciodată în spectacol. Înțelegeți? Nu, El nu a făcut niciodată aceasta. Nu, nu!

Ei L-au întrebat:

„De ce umbli cu grupul acela de holly-rollers, cu pescarii aceia și așa mai departe?”

Frații Lui I-au

zis: „Vino la marele preot și arată ce poți să faci, dacă ești Cutare și Cutare.”, dar El a răspuns: „*Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă e prielnică.*” (Ioan 7.6). Așa este. Nici măcar nu S-a dus cu ei la Praznic. El nu face nici astăzi aceasta, fiindcă nu este un om care să Se dea în spectacol, ci este Fiul lui Dumnezeu. Amin. Noi credem aceasta. Oh, nu este El minunat? Isus, Fiul lui Dumnezeu...

Nu voi putea avea

deosebirea în acest rând, dar ne vom ruga. Înainte de a face aceasta, vreau să fiu sigur că Duhul Sfânt mă va ajuta să știu că puterea lui Dumnezeu este aici

ca să puteți vedea ungera.

Fiți atenți...

Toată audiența... este vremea să vorbim deschis. Fiecare om din această audiență este un străin pentru mine... Aici sunt fetițele prietenului meu, micuțele fetițe Evans. Unde ești, frate Evans? Nu te-am văzut.

În timp ce

așteptăm, vă voi spune ceva despre fratele Evans. Cum l-am cunoscut pe acest om bun și pe soția lui? Fratele Mercier mi l-a prezentat. A fost în Philadelphia?

În dimineața aceea, înainte de a părăsi hotelul... Era cu Theo Jones, iar fratele Mercier a venit și mi-a spus: „Vrea să te cunoască un bărbat cumsecade care se numește Welch Evans.” Era cu mine și soția mea.

În dimineața aceea

m-am trezit, iar micuțul meu Iosif... Cred că știți cu toții povestea lui, cum l-am văzut într-o vedenie cu șase ani înainte de a se naște. Medicul a spus că soția mea nu va mai avea niciodată copii, dar eu am zis: „O, ba da, va avea!” Dar când s-a născut următorul copil, era fetiță, iar unii au spus: „Hmmm! Ai vrut să spui „Josefina!”

„Am vrut să spun

Iosif!”, am răspuns eu. „Dumnezeu nu minte niciodată!” Astfel, patru ani mai târziu, am aflat că soția mea va fi mamă din nou. Atunci frații m-au întrebat:

„Acesta este

Iosif?”, dar eu am răspuns: „Nu știu.”

La rândul lui,

medicul mi-a spus:

„Frate Branham, ea

nu va putea naște copilul acesta!”

„Ba da, îl va

avea!”, am spus eu. Când a venit la mine asistenta, eu uzasem deja mocheta de pe podea. Ea a venit la mine și a spus:

„Domnule

Branham..."

„Da, doamnă”, am
răspuns eu.

„Aveți un băiat
drăguț, de trei kilograme și două sute de grame.”

„Iosif, ți-a luat
mult timp să ajungi aici. Tati este bucuros să te vadă”, am spus eu.

„L-ați numit
Iosif,” a spus ea.

„Da,” am răspuns
eu, „acesta este numele lui.”

Iosif nu a venit
timp de trei ani, dar acum are cinci ani și are vedenii. Într-o dimineață, el
s-a trezit și în timp ce stătea pe marginea patului a spus... Noi dormim
împreună, unul în brațele celuilalt și suntem prieteni cu adevărat. Și el mi-a
zis: „Tati, David se va răni cu o motocicletă și piciorul lui va rămâne fără
piele pe o parte.”

„Așa ai visat?”,
l-am întrebat eu.

„Nu, tati, am
văzut aceasta”, a răspuns el.

Am notat vedenia
în carnețel, iar două zile mai târziu, când am ajuns acasă, am aflat că David,
băiețelul care locuiește lângă noi, a mers în josul aleii pe o motocicletă și a
căzut rănindu-se la picior exact cum a spus Iosif.

Prieteni, într-una
din zile voi părăsi lumea și mă rog ca Dumnezeu să ia Duhul pe care mi-a
îngăduit să-L am și să-L pună în dublă măsură peste Iosif. Să facă să
strălucească astfel Lumina, în timp ce voi fi plecat.

M-am așteptat ca Billy... Billy este unul din cei mai buni băieți din lume, dar nu a fost chemat în slujbă. Totuși, nu aș vrea să plec fără să am pe cineva care să-mi ia locul când voi pleca.

Am început să mă mișc și l-am văzut pe fratele Welch Evans... Nu ar trebui să spun aceasta, soră Evans, dar fratele a prins prea mulți pești și i-a ascuns de paznic. Eu l-am văzut în vedenie cum i-a pus în sac și i-a ascuns de două sau de trei ori, apoi am spus:

„Mă întreb dacă este bărbatul din vedenie, pentru că ei mi-au spus că-i place să pescuiască jos în Florida.”

Așadar, am mers acolo însoțit de fratele Mercier, iar când l-am văzut pe fratele Evans, am spus: „Acesta este bărbatul din vedenie. El este.”

După ce ne-a făcut cunoștință, i-am zis: „Domnul Evans?” și am vorbit puțin cu el, dar pe când eram gata să plec, m-am întors spre el și i-am zis:

„Frate Evans, mă iubești?”

„Sigur că da”, a răspuns el.

„Cu puțin timp în urmă, ai fost la pescuit pe un braț părăsit al unui râu și ai avut la tine un săculeț plin cu pești, pe care încercai să-l ascunzi de paznic.”

Când a auzit aceste cuvinte, el a zis: „O, vai, vai!”

„Aș vrea să te rog un singur lucru”, am continuat eu. „Du-mă și pe mine la pescuit acolo.”

„Sigur că da”, a

răspuns el.

Fratele lui este

un păcătos și a fost mușcat de o viperă. Viperele sunt foarte veninoase, iar după ce a fost mușcat, fratele lui Evans a stat foarte mult în spital, apoi a umblat multă vreme cu cârjă. Eu m-am dus cu fratele Evans pe brațul aceluia râu și în ziua aceea am prins unsprezece pești mari. La un moment dat, am prins un biban mare pe care nu-l puteam ține, iar Evans a venit la mine cu pantalonii suflecați și mi-a zis:

„Nu-l poți ține?”

„Este prea mare”,

i-am răspuns eu. „Cred că are șase sau șapte kilograme.” Îl prinsesem, dar a reușit să scape, iar eu am aruncat momeala din nou. După o vreme, a mușcat din nou și am văzut că era un pește frumos, în jur de cinci kilograme, dar nu l-am putut ține nici pe acela. După o vreme, l-am obosit și am început să-l trag încet la mal, dar fratele Welch a spus: „Îl iau eu!” și fără să stea pe gânduri, a sărit cu picioarele goale în apa plină de stufăriș, dar după câțiva pași, a fost mușcat de o viperă.

A sărit din apă

ținându-se de piciorul mușcat și curând a simțit că îi îngheață oasele și gura i s-a încleștat în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji. M-am uitat la picior și am văzut că sângele curgea destul de tare din locul unde se vedea urma lăsată de dinții viperei. L-am privit și m-am gândit cum aveam să-l duc două sau trei mile prin apele acelei mlaștini pentru că fratele este un bărbat mare, masiv? L-am privit și i-am zis: „O, vai, vai, frate Evans!”, dar Ceva mi-a zis:

„Eu sunt un Ajutor

nelipsit în vremuri de nevoi!”

Nu mai văzusem

niciodată până atunci așa ceva, dar mi-am pus mâinile peste piciorul lui mușcat și am spus: „O clipă, frate Evans!”, apoi m-am rugat: „Tată ceresc, suntem într-o situație de criză. Eu știu că Cuvântul Tău spune că *„cei credincioși vor călca pe scorpioni și șerpi și nu vor fi vătămați”*, iar bărbatul acesta este un credincios, este fiul Tău. Tată, îmi pun mâinile peste el și mustru în Numele lui Isus Hristos veninul mortal al șarpelui care l-a mușcat.”

Am observat că nu mai gemea, iar când mi-am ridicat mâinile de peste piciorul lui, mi-a spus: „Nu mă mai doare nimic.” Am continuat să pescuim toată ziua, iar noaptea când am ajuns acasă, toți au început să vorbească despre noi, pentru că atârnasem bibanii aceia mari undeva la vedere.

În jurul orei unsprezece a venit și fratele lui. El mai șchiopăta puțin în urma mușcăturii viperei și nu era credincios. Este un băiat bun, un om simpatic, dar este un păcătos... Aștept să-l conduc la Hristos data viitoare când voi merge acolo. El are un magazin cu momeli.

Noi stăteam la un motel situat peste drum de Fort Pierce, iar când a sosit acolo, i-am povestit și lui ce se întâmplase, după care Evans i-a arătat urma mușcăturii de șarpe. Când a văzut-o, el a zis:

„Frate, este bine să fii religios, dar nu nebun. Ai face bine să mergi chiar acum la medic, fiindcă știi că tot o mușcătură de șarpe m-a făcut să stau atât de mult în spital.”

„Am fost mușcat azi-dimineață la ora unsprezece”, a răspuns fratele Evans, „iar acum este aproape unsprezece noaptea. Dacă Dumnezeu a avut grijă de mine până acum, prin harul Său, cred că va avea grijă și mai departe.”

Fratele nu a rămas cu nici o cicatrice în urma mușcăturii și nici cu vreun miros urât, iar aceasta se datorează harului măreț al Domnului Isus Hristos.

Le cunosc pe fetițele acestea, frate și soră Evans. Cred că cel care stă acolo este fratele Wille, artistul care a dezvoltat fotografiile...

...Ai fost acolo, Wille ca să vezi aceasta? Ai fost acolo, frate Evans? Soră Evans? Câți ați fost prezenți în biserică în dimineața când S-a arătat El? A stat acolo timp de cincisprezece minute și a putut fi privit de toți cei patru sute de oameni care

erau prezenți. Amin. Așa este. El este Același Domn Isus și același Înger al Domnului este prezent chiar acum aici. Aveți credință în Dumnezeu!

Dacă Duhul Sfânt

Se va mișca cu noi, vom aduce rândul de rugăciune în aproximativ zece minute.

Domnul știe că pun

aceste mărturii, ca să înțelegeți și credința voastră să fie zidită pe El. Dacă aș începe să vă povestesc tot ce L-am văzut făcând în slujba mea, ceea ce L-am văzut pe Isus Hristos făcând înaintea ochilor mei, s-ar scrie volume de cărți... Îl puteți întreba pe fratele

Moore sau pe frații care mă însoțesc pretutindeni. Indiferent unde mă aflu: acasă, în adunări sau oriunde aș fi, Duhul Sfânt Se arată, mă călăuzește din loc în loc, m-a adus aici, mă duce dincolo... El face aceasta dacă te încrezi în El... Înțelegeți? Așa este. Sunt adevărate aceste lucruri, fraților? Ridicați mâinile dacă este adevărat ce v-am spus? Așa este, mii de oameni pot mărturisi aceasta.

Aveți credință!

Dacă Duhul Sfânt ne arată... sunt suficienți doi sau trei martori, nu-i așa? Credeți! Ridicați mâinile din nou ca să vă pot vedea. Cei fără numere de rugăciune. Dacă aveți numere de rugăciune, mergeți în rând.

Dacă sunteți

bolnavi și știți că nu vă cunosc, sau dacă aveți în inima voastră o cerere sau ceva, țineți mâinile sus.

Ai o cerere? Tu?

Să vorbim puțin, pentru că ești chiar aici, aproape de mine. Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Mă crezi? Dacă pot să-ți descopăr, prin Duhul Sfânt, care este problema ta, vei crede că vine de la Domnul? Va crede și restul audienței? Doamne, fă aceasta pentru gloria Ta.

Ai probleme cu

genunchii și cu picioarele, este adevărat? Ridică mâna. În ordine. Du-te acasă și primește vindecarea. Isus Hristos te-a vindecat.

Altcineva care

crede din toată inima? Așteptați, fiindcă merge pe acolo. Iată-L aici! O clipă!

Bărbatul acela se roagă pentru mama sa pentru că este la spital: are probleme cu inima. Frate, crezi că va fi vindecată? În ordine, domnule.

Domnul să te binecuvânteze. Eu sunt străin pentru el, nu-l cunosc. Dacă este adevărat, ridică mâna.

Acum credeți? Ce ating acești oameni? Aici este o doamnă micuță care se roagă din toată inima, dar nu pentru ea, ci pentru salvarea soțului ei. Dacă este adevărat, ridică-te în picioare, doamnă. În ordine.

Acolo în spate este cineva cu hernie și o problemă la inimă. O, vai! Este pretutindeni!

Acum, credeți? Ridicați mâinile. Nu pot intra foarte adânc pentru că nu am putut lua rîndul.

El este Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pământ. El este Dumnezeu pretutindeni. (Frate Jack, îmi trebuie un minut să merg de aici). Credeți ceea ce ați auzit și ce vedeți? Credeți că vine de la Dumnezeu? Oamenii de acolo, cred?

Dacă Dumnezeu îi va descoperi acestei femei care este problema ei sau orice altceva, veți crede? Cred că suntem străini unul pentru celălalt. A avut număr de rugăciune, nu-i așa? În ordine. Băieții au venit și au amestecat numerele de rugăciune, iar tu ai luat unul. Aceasta este tot. Vedeți? Ai văzut ce poate face El. Este același semn prin care Isus a dovedit, când a fost pe pământ, că El era Mesia? Crezi aceasta? Da, crezi.

Crezi că în seara aceasta Isus este pe pământ, în forma Duhului Sfânt? El trăiește în Biserica Sa prin sângele Jertfei Sale; a rupt perdeaua prin vărsarea sângelui Său și a deschis o cale pentru mine și pentru voi, ca să putem vedea Slava Shekinah și ca să ne poată vorbi acolo; să ia buzele mele și să vă vorbească prin mine, să pășească printre noi, să vorbească printre noi și să-mi descopere exact aceleași lucruri pe care le-a făcut când era pe pământ, pentru a dovedi că nu este mort, ci trăiește în veci de veci.

Voi nu sunteți aici pentru vindecare, fiindcă ați fost deja vindecați. Așa este. Tu ești aici pentru soțul tău. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema lui? În ordine. Are probleme la stomac. Așa este. Stai în continuare cu mâna sus pentru că ai și un fiu. Vrei să-ți spun ce nu este în ordine cu el? Are probleme cu un umăr. Așa este. Mai văd un băiat. Este un nepot. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună și problema lui? În ordine. Nepotul tău are probleme la stomac și este nervos. Dar ei mai au nevoie de un lucru și anume, de salvare, pentru că sunt păcătoși. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Să credeți din toată inima.

Rugați-vă și voi cu mine pentru oamenii aceștia.

Tată, Dumnezeule,
Te rog s-o vindeți pe micuța aceasta drăgălașă și s-o faci bine în Numele lui Isus Hristos. Amin. Este bine, soră.

Vino, soră.
Continuați să vă rugați. Soră, dacă aș putea să-ți repar mâna, aș face-o. Eu nu pot face aceasta, dar mă pot ruga.

Tată ceresc, Te rog s-o vindeci. Îngăduie ca această mână să se îndrepte și să plece de aici, la fel ca Bartimeu care și-a primit vederea, și să plece de pe această platformă crezând în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Tată ceresc, iau mâna acestei femei și Te rog s-o vindeci, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Știi că eu nu știu ce este în neregulă cu tine. Vei crede, indiferent dacă îți voi spune, sau nu, care este problema ta? Dacă continui, va veni deosebirea, dar știți ce face aceasta? Mă epuizează.

Spatele tău a fost vindecat în timp ce stăteai pe scaun, înțelegi? Poți merge acasă, iar dacă vei crede din toată inima, artrita nu te va mai deranja niciodată. Du-te și crede!

Doamne, Te rog s-o
faci bine, în Numele lui Isus. Amin.

Crezi? Tată
ceresc, îmi pun mâinile peste sora mea și Te rog s-o vindeci, în Numele lui
Isus. Amin.

Continuați să vă
rugați! Continuați să vă rugați! Rugați-vă pentru oamenii aceștia, fiindcă
sunteți Biserica lui Dumnezeu. Ce ai simți dacă ar fi mama, tatăl, soțul sau
soția ta?

Tată ceresc, Te
rog să-i vindeci și să-i faci bine, în Numele lui Isus. Amin. Credeți din toată
inima, în timp ce vine ungera Duhului, și Dumnezeu vă va vindeca. Credeți
aceasta? Credeți?

Ascultați-mă,
prietenii! Dacă aș putea să vă liniștesc puțin ca să ascultați. Să nu vă gândiți
că Duhul Sfânt a plecat de aici pentru că nu vorbesc cu fiecare dintre voi.
Dacă aș face aceasta, aș fi deja scos afară. De ce? Câți dintre voi știu că
atunci când a fost atins de femeia cu scurgerea de sânge, Domnul Isus a spus că
a simțit că din El s-a scurs o putere?

Câți dintre voi
știu că Daniel a zăcut timp de mai multe zile, după ce a avut o vedenie? Cum
credeți că le spun toate aceste lucruri
oamenilor cu care vorbesc, dacă nu aș avea o vedenie? Cum aș putea să știu?
Înțelegeți ce vreau să spun? Eu îi văd pe oameni venind. Simt acea Vibrație
care-i lovește, apoi trebuie să-mi întorc capul, să-mi pun mâinile peste ei și
să merg mai departe. De ce este Duhul Sfânt aici? Ca să facă aceeași lucrare.
Deci, Domnul va descoperi.

Unde este
următorul? Aici. Nu ne cunoaștem, este adevărat? Mai înainte m-ai auzit
predicând. Crezi că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Dacă voi
putea să-ți descopăr lucrurile, prin Duhul lui Dumnezeu... Tu ai spus: „Ce
vorbești despre mine, frate? De ce?...” Eu intru în legătură cu duhul tău, așa
cum a făcut Domnul Isus cu femeia de la fântână. Trebuie să mă credeți pe

cuvânt când spun eu ceva, dar când spune El că un lucru este adevărat, este adevărat. Am spus adevărul, înțelegeți? Când spun că nu sunt eu, ci este El, vă spun adevărul. Cuvântul Său spune aceasta, înțelegeți?

Tu suferi de o nervozitate severă. Așa este. Ai suferit o operație la stomac. Așa este. Nu ești din oraș, ci vii dintr-un loc numit Vidor sau așa ceva. Așa este. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? În ordine, domnișoară Beech, poți să te întorci acasă și să fii bine.

Credeți?

Continuați să vă rugați în timp ce trec acești oameni pe aici. Continuați să vă rugați.

Doamne Isuse, Te rog să-l vindeci pe omul acesta. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te și bucură-te.

Tată ceresc, Te rog s-o vindeci pe sora noastră...

...mă rog rugăciunea credinței pentru fratele meu, în Numele lui Isus... cu toată inima.

Nu vă îndoiți ci credeți din inimă că veți fi bine....

...persoana aceasta are un duh blând. Tu ești creștină. Crezi din toată inima că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ta? Crezi că soțul tău va fi bine cu ochii? Are și o alergie. Du-te, crede și el se va face bine...

...Te rog să-l vindeci în Numele lui Isus. Amin...

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Tată ceresc, îmi pot aminti când am mers într-o încăpere retrasă, ca să mă rog într-o situație

de criză, și ce lucru mareț ai făcut în casa aceea. Tată, eu nu știu care este problema ei, dar Te rog s-o ascuți și să împlinești dorința inimii ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin...

...Crezi că El te va vindeca? Da, dacă crezi, El te va scuti de operația aceea. Tu ai crezut că este o tumoare, ai crezut că este cancer, dar nu mai contează ce este, câtă vreme El vindecă totul, nu-i așa? Tu știi că ceea ce ai, necesită ca credința ta să fie mărită puțin, este adevărat?

Sara, du-te acasă
și fii bine!

Tată, Dumnezeule,
Te rog în Numele lui Isus Hristos să-l vindeci. Fie ca îndurarea lui Dumnezeu să se reverse peste acest copil. Te rog să-l vindeci, pentru ca mama lui să vadă în el o asemenea schimbare... Isuse, Te rugăm aceasta...

... Te rog în Numele
Domnului Isus, s-o vindeci pe sora mea...

...dă-i curaj să creadă. Bindecuvântările Tale au fost peste el încă de la micul dejun. Te rog să îngădui ca el să vadă aceasta, Doamne, și știi că acești nervi întinși pot fi îndreptați în Numele lui Isus. Amin. Nu vă îndoiiți! Mergeți și credeți.

Vino, frate. Tată
ceresc, în timp ce-mi pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus Hristos... Cei dragi ai ei au condus-o până acum, dar fie ca de acum înainte s-o conducă Hristos. Scumpul meu Domn, Te rog s-o vindeci și să-i dai din nou un spate drept. Amin. Nu vă îndoiiți, ci credeți.

Credeți? Aveți
credință. Cum sunteți?

Pari tânără și
sănătoasă, dar nu putem judeca întotdeauna după ceea ce vedem. Crezi că Duhul Sfânt poate să-mi spună care este problema ta? Crezi? Crede și audiența? Dacă Hristos este același Hristos, El poate. Este ceva ciudat în legătură cu tine,

de aceea m-a oprit El. Eu nu te pot vindeca, doamnă, pentru că sunt doar un om, dar viața ta nu poate fi ascunsă acum. Tu ești aici pentru cineva care este foarte bolnav. Voi numiți aceasta cancer în sânge sau leucemie. Este într-un spital din Louisiana... Așa este. Este o credință bună pentru un păcătos. Îl acceptați pe Isus Hristos ca Salvator personal? Da? În ordine. Fie ca păcatele tale să fie iertate. (Adunarea se roagă și aduce închinare). Amin. Crezi?

Câți dintre voi

sunt gata să-L primească pe Isus Hristos ca Vindecător? Vă provoc să credeți! Poate credința voastră să-l oprească? Atunci, toți cei care doresc vindecarea în Numele lui Isus Hristos, să se ridice în picioare. Pe mine nu mă interesează ce este în neregulă cu voi, ridicați-vă și primiți vindecarea! Ridicați mâinile.

O, Doamne

Dumnezeule, Creator al cerului și al pământului, Autor al Vieții veșnice și Dătător al fiecărui dar bun, îl provoc pe diavolul cu o credință curată.

Satan, ieși afară

din oamenii aceștia, pentru că ai pierdut bătălia! Eliberează-i, în Numele lui Isus Hristos!

Ridicați mâinile

spre Domnul și lăudați-L. Aduceți-I slavă și mărire, oamenilor. Îl acceptați? Spuneți: „Amin”. Îl acceptați ca Vindecător al vostru? Îl acceptați ca Salvator al vostru? Atunci ridicați mâinile și spuneți: „Lăudat să fie Domnul!”

Faceți-o în Numele

lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -